

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

61. aastakäik

20. august 2018

Sisukord

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2018/C 294/01	Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded <i>Euroopa Liidu Teatajas</i>	1
---------------	---	---

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2018/C 294/02	Kohtuasi C-203/16 P: Euroopa Kohtu (teine koda) 28. juuni 2018. aasta otsus – Dirk Andres, Heitkamp Bau Holding GmbH pankrotihaldur <i>versus</i> Euroopa Komisjon, Saksamaa Liitvabariik (Apellatsioonkaebus – Riigiabi – Saksamaa maksuõigusnormid, mis käsitlevad teatavaid kahjumi ülekandmisi hilisematele maksustamisaastatele („saneerimisklausel“) – Otsus, millega abi andmise kord tunnistatakse siseturuga kokkusobimatuks – Tühistamishagi – Vastuvõetavus – ETL artikli 263 neljas lõik – Isik, keda akt isiklikult puudutab – ETL artikli 107 lõige 1 – Mõiste „riigiabi“ – Valikulisuse tingimus – Võrdlusbaasi kindlaksmääramine – Faktiliste asjaolude õiguslik kvalifitseerimine)	2
2018/C 294/03	Kohtuasi C-208/16 P: Euroopa Kohtu (teine koda) 28. juuni 2018. aasta otsus – Saksamaa Liitvabariik <i>versus</i> Dirk Andres (Heitkamp Bau Holding GmbH pankrotihaldur), Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus – Riigiabi – Saksamaa maksuõigusnormid, mis puudutavad kahjumi ülekandmist järgmistele maksustamisaastatele („saneerimisklausel“) – Otsus, millega abikava tunnistatakse siseturuga kokkusobimatuks – Tühistamishagi – Vastuvõetavus – ETL artikli 263 neljas lõik – Isiklikult puudutatud isik – ETL artikli 107 lõige 1 – Mõiste „riigiabi“ – Valikulisuse tingimus – Võrdlusbaasi määramine – Faktiliste asjaolude õiguslik kvalifitseerimine)	3

2018/C 294/04	Kohtuasi C-209/16 P: Euroopa Kohtu (teine koda) 28. juuni 2018. aasta otsus – Saksamaa Liitvabariik <i>versus</i> Lowell Financial Services GmbH, varem GFKL Financial Services AG, Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus — Riigiabi — Saksamaa maksuõigusnormid, mis puudutavad kahjumi ülekandmist järgmistele maksustamisaastatele („saneerimisklausel“) — Otsus, millega abikava tunnistatakse siseturuga kokkusobimatuks — Tühistamishagi — Vastuvõetavus — ETL artikli 263 neljas lõik — Isiklikult puudutatud isik — ETL artikli 107 lõige 1 — Mõiste „riigiabi“ — Valikulisuse tingimus — Võrdlusbaasi määratlemine — Faktiliste asjaolude õiguslik kvalifitseerimine)	4
2018/C 294/05	Kohtuasi C-219/16 P: Euroopa Kohtu (teine koda) 28. juuni 2018. aasta otsus – Lowell Financial Services GmbH, varem GFKL Financial Services AG <i>versus</i> Euroopa Komisjon, Saksamaa Liitvabariik (Apellatsioonkaebus — Riigiabi — Saksamaa maksuõigusnormid, mis puudutavad kahjumi ülekandmist järgmistele maksustamisaastatele („saneerimisklausel“) — Otsus, millega abikava tunnistatakse siseturuga kokkusobimatuks — Tühistamishagi — Vastuvõetavus — ETL artikli 263 neljas lõik — Isiklikult puudutatud isik — ETL artikli 107 lõige 1 — Mõiste „riigiabi“ — Valikulisuse tingimus — Võrdlusbaasi määratlemine — Faktiliste asjaolude õiguslik kvalifitseerimine)	5
2018/C 294/06	Kohtuasi C-451/16: Euroopa Kohtu (suurkoda) 26. juuni 2018. aasta otsus (Supreme Court of the United Kingdomi eelotsusetaotlus – Ühendkuningriik) – MB <i>versus</i> Secretary of State for Work and Pensions (Eelotsusetaotlus — Direktiiv 79/7/EMÜ — Meeste ja naiste võrdne kohtlemine sotsiaalkindlustuse valdkonnas — Riiklik pensioniskeem — Soovahetuse tunnustamise tingimused — Siseriiklikud õigusnormid, mille kohaselt on sellise tunnustamise eeldus enne soovahetust sõlmitud abielu kehtetuks tunnistamine — Keeldumine sugu vahetanud isikule riikliku vanaduspensionandi andmisest alates tema omandatud soost isikutele ette nähtud pensionieast — Otsene sooline diskrimineerimine)	5
2018/C 294/07	Kohtuasi C-564/16 P: Euroopa Kohtu (teine koda) 28. juuni 2018. aasta otsus – Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) <i>versus</i> Puma SE (Apellatsioonkaebus — Euroopa Liidu kaubamärk — Määrus (EÜ) nr 207/2009 — Artikli 8 lõige 5 — Artikkel 76 — Vastulausemenetlus — Suhtelised keeldumispõhjused — Määrus (EÜ) nr 2868/95 — Eeskiri 19 — Eeskirja 50 lõige 1 — Varasema kaubamärgi mainet tunnustavate varasemate Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) otsuste olemasolu — Hea halduse põhimõte — Nende otsustega arvestamine hilisemates vastulausemenetlustes — Põhjendamiskohustus — EUIPO apellatsioonikodade menetluskohustused)	6
2018/C 294/08	Kohtuasi C-635/16: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 28. juuni 2018. aasta otsus – Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV <i>versus</i> Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus — Tühistamishagi — Vastuvõetavus — Hagi eseme kindlaksmääramine — Finantsabi andmine Euroopa ühendamise rahastu valdkonnas — Transpordisektor ajavahemikul 2014 – 2020 — Projektikonkurss — Innovatsiooni ja Võrkude Rakendusamet (INEA) — E-kiri, millega hagejat teavitatakse tema projekti tagasilükkamisest — Euroopa Komisjoni hilisem otsus, millega kinnitatakse välja valitud projektide nimekiri — Tõhus kohtulik kaitse)	7
2018/C 294/09	Kohtuasi C-2/17: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 28. juuni 2018. aasta otsus (Tribunal Superior de Justicia de Galicia eelotsusetaotlus – Hispaania) – Instituto Nacional de la Seguridad Social <i>versus</i> Jesús Crespo Rey (Eelotsusetaotlus — Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning Šveitsi Konföderatsiooni vaheline kokkulepe isikute vaba liikumise kohta — Võõrtöötajate sotsiaalkindlustus — Määrus (EÜ) nr 883/2004 — XI lisa rubriigi „Hispaania“ punkt 2 — Vanaduspension — Arvutusmeetod — Teoreetiline suurus — Asjaomane sissemakse alus — Erikokkulepe — Sissemakse aluse valik — Riigisisesed õigusnormid, mille kohaselt on töötaja kohustatud sissemakseid tegema miinimumalusel)	7
2018/C 294/10	Kohtuasi C-57/17: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 28. juuni 2018. aasta otsus (Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana eelotsusetaotlus – Hispaania) – Eva Soraya Checa Honrado <i>versus</i> Fondo de Garantía Salarial (Eelotsusetaotlus — Sotsiaalpoliitika — Töötajate kaitse töoandja maksejuetuse korral — Direktiiv 2008/94/EÜ — Artikli 3 esimene lõik — Garantiasutuste tagatud väljamaksed — Hüvitis töösuhte lõpetamise korral — Töökoha üleviimine, mille tõttu peab töötaja elukohta vahetama — Töölepingu olulise tingimuse muutmine — Töölepingu ülesütlemine töötaja algatusel — Võrdsuse ja diskrimineerimiskeelu põhimõte)	8

2018/C 294/11	Kohtuasi C-90/17: Euroopa Kohtu (esimene koda) 27. juuni 2018. aasta otsus (Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) eelotsusetaotlus – Portugal) – Turbogás Produtora Energética SA versus Autoridade Tributária e Aduaneira (Eelotsusetaotlus — Direktiiv 2003/96/EÜ — Energiatoodete ja elektrienergia maksustamine — Artikli 21 lõike 5 kolmas lõik — Üksus, mis toodab elektrienergiat oma tarbeks — Elektrienergia väiketootjad — Artikli 14 lõike 1 punkt a — Elektrienergia tootmiseks kasutatavad energiatooted — Maksust vabastamise kohustus)	9
2018/C 294/12	Kohtuasi C-230/17: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 27. juuni 2018. aasta otsus (Østre Landsretti eelotsusetaotlus – Taani) – Erdem Deha Altiner, Isabel Hanna Ravn versus Udlændingestyrelsen (Eelotsusetaotlus — Liidu kodakondsus — ELTL artikli 21 lõige 1 — Direktiiv 2004/38/EÜ — Õigus vabalt liikuda ja elada liikmesriikide territooriumil — Liidu kodaniku kolmanda riigi kodanikust pereliikme õigus elada selles liikmesriigis, mille kodakondsus on liidu kodanikul — Selle pereliikme sisenemine asjaomase liikmesriigi territooriumile pärast liidu kodaniku tagasipöördumist nimetatud liikmesriiki)	9
2018/C 294/13	Kohtuasi C-246/17: Euroopa Kohtu (esimene koda) 27. juuni 2018. aasta otsus (Conseil d'État' eelotsusetaotlus – Belgia) – Ibrahima Diallo versus État belge (Eelotsusetaotlus — Euroopa Liidu kodakondsus — Direktiiv 2004/38/EÜ — Artikli 10 lõige 1 — Liidu kodaniku pereliikme elamisloa taotlus — Väljastamine — Tähtaeg — Otsuse vastuvõtmine ja selle teatavakstegemine — Kuuekuulise tähtaja järgimata jätmise tagajärjed — Liikmesriikide menetlusautonoomia — Tõhususe põhimõte)	10
2018/C 294/14	Kohtuasi C-364/17: Euroopa Kohtu (kuues koda) 27. juuni 2018. aasta otsus (Administrativen sadi eelotsusetaotlus – Varna – Bulgaaria) – „Varna Holideis“ EOOD versus Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (Eelotsusetaotlus — Ühine käibemaksusüsteem — Direktiiv 2006/112/EÜ — Kinnisasja võõrandamine, mis toimus enne Bulgaaria Vabariigi ühinemist Euroopa Liiduga — Müügilepingu tühisus, mis tuvastati pärast ühinemist — Kohustus korrigeerida esialgset mahaarvamist — Tõlgendamine — Euroopa Kohtu pädevus)	11
2018/C 294/15	Liidetud kohtuasjad C-459/17 ja C-460/17: Euroopa Kohtu (kuues koda) 27. juuni 2018. aasta otsus (Conseil d'État' eelotsusetaotlus – Prantsusmaa) – SGI (C-459/17), Valériane SNC (C-460/17) versus Ministre de l'Action et des Comptes publics (Eelotsusetaotlus — Ühine käibemaksusüsteem — Sisendkäibemaksu mahaarvamise õigus — Mahaarvamiseõiguse sisulised tingimused — Kauba tegelik tarnimine)	11
2018/C 294/16	Kohtuasi C-512/17: Euroopa Kohtu (viies koda) 28. juuni 2018. aasta otsus (Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w Poznaniu eelotsusetaotlus – Poola) – menetlus, mille algatamist taotles KO (Eelotsusetaotlus — Õiguslane koostöö tsiviilasjades — Kohtualluvus ning kohtuotsuste tunnustamine ja täitmine kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega — Määrus (EÜ) nr 2201/2003 — Artikli 8 lõige 1 — Lapse harilik viibimiskoht — Väikelaps — Otsustavad asjaolud viibimiskoha kindlaksmääramiseks)	12
2018/C 294/17	Kohtuasi C-731/17 P: Nap Innova Hoteles, S.L.-i 23. detsembril 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda) 4. detsembri 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-522/17: Nap Innova Hoteles versus Ühtne Kriisilahendusnõukogu	13
2018/C 294/18	Kohtuasi C-118/18 P: Hochmann Marketing GmbH 14. veebruaril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 12. detsembri 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-771/15: Hochmann Marketing versus EUIPO	13
2018/C 294/19	Kohtuasi C-318/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Belgia) 11. mail 2018 – Oracle Belgium BVBA versus Belgische Staat	14
2018/C 294/20	Kohtuasi C-331/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Krajský súd v Prešove (Slovaki Vabariik) 22. mail 2018 – TE versus Pohotovosť s.r.o.	15

2018/C 294/21	Kohtuasi C-341/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Raad van State (Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid) 24. mail 2018 – J. jt <i>versus</i> C. ja H. jt	16
2018/C 294/22	Kohtuasi C-344/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Arbeidshof te Gent (Belgia) 25. mail 2018 – ISS Facility Services NV <i>versus</i> Sonia Govaerts, Euroclean NV	16
2018/C 294/23	Kohtuasi C-348/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 29. mail 2018 – Azienda Agricola Barausse Antonio e Gabriele – Società semplice <i>versus</i> Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)	17
2018/C 294/24	Kohtuasi C-349/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Vredegerecht te Antwerpen (Belgia) 30. mail 2018 – Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) <i>versus</i> Mbutuku Kanyeba	18
2018/C 294/25	Kohtuasi C-350/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Vredegerecht te Antwerpen (Belgia) 30. mail 2018 – Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) <i>versus</i> Larissa Nijs	18
2018/C 294/26	Kohtuasi C-351/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Vredegerecht te Antwerpen (Belgia) 30. mail 2018 – Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) <i>versus</i> Jean-Louis Anita Dedroog	19
2018/C 294/27	Kohtuasi C-354/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunalul Bacău (Rumeenia) 30. mail 2018 – Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu <i>versus</i> SC Blue Air – Airline Management Solutions Srl	20
2018/C 294/28	Kohtuasi C-355/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesgericht Salzburg (Austria) 31. mail 2018 – Barbara Rust-Hackner <i>versus</i> Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich	21
2018/C 294/29	Kohtuasi C-356/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesgericht Salzburg (Austria) 31. mail 2018 – Christian Gmoser <i>versus</i> Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich	22
2018/C 294/30	Kohtuasi C-357/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesgericht Salzburg (Austria) 31. mail 2018 – Bettina Plackner <i>versus</i> Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich	23
2018/C 294/31	Kohtuasi C-359/18 P: Euroopa Ravimiameti 1. juunil 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 22. märtsi 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-80/16: Shire Pharmaceuticals Ireland <i>versus</i> EMA	23
2018/C 294/32	Kohtuasi C-364/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Itaalia) 4. juunil 2018 – Eni SpA <i>versus</i> Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze	24
2018/C 294/33	Kohtuasi C-365/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Itaalia) 4. juunil 2018 – Shell Italia E & P SpA <i>versus</i> Ministero dello Sviluppo Economico jt	25
2018/C 294/34	Kohtuasi C-366/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de lo Social de Madrid (Hispaania) 5. juunil 2018 – José Manuel Ortiz Mesonero <i>versus</i> UTE Luz Madrid Centro (ettevõtjate ajutine ühendus, mille moodustavad äriühingud SICE S.A., Urbalux S.A., ImesAPI S.A., Extralux S.A. ja Citelum Ibérica S.A.)	25
2018/C 294/35	Kohtuasi C-367/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Supremo (Hispaania) 4. juuni 2018. aasta – María Teresa Aragón Carrasco, María Eugenia Cotano Montero, María Gloria Ferratges Castellanos, Raquel García Ferratges, Elena Muñoz Mora, Ángela Navas Chillón, Mercedes Noriega Bosch, Susana Rizo Santaella, Desamparados Sánchez Ramos, Lucía Santana Ruiz ja Luis Salas Fernández (Lucía Sánchez de la Peña pärija) <i>versus</i> Administración del Estado	26
2018/C 294/36	Kohtuasi C-373/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Administrativo e Fiscal de Penafiel (Portugal) 7. juunil 2018 – Prosa – Produtos e Serviços Agrícolas <i>versus</i> Autoridade Tributária e Aduaneira	27

2018/C 294/37	Kohtuasi C-377/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaaria) 31. mail 2018 – Kriminaalasi järgmiste isikute suhtes: AH, PB, CX, KM, PH	27
2018/C 294/38	Kohtuasi C-380/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Raad van State (Madalmaad) 11. juunil 2018 – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid versus E.P.	28
2018/C 294/39	Kohtuasi C-381/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Raad van State (Madalmaad) 11. juunil 2018 – G. S. versus Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	28
2018/C 294/40	Kohtuasi C-382/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Raad van State (Madalmaad) 11. juunil 2018 – V.G. versus Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	29
2018/C 294/41	Kohtuasi C-383/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku (Poola) 11. juunil 2018 – Lexitor Sp. z o.o versus Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa im. Franciszka Stefczyka z siedzibą w Gdyni, Santander Consumer Bank S.A. z siedzibą we Wrocławiu, mBank S.A. z siedzibą w Warszawie	30
2018/C 294/42	Kohtuasi C-385/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 11. juunil 2018 – Arriva Italia Srl jt versus Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti	30
2018/C 294/43	Kohtuasi C-386/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Madalmaad) 11. juunil 2018 – Coöperatieve Producentenorganisatie en Beheersgroep Texel UA versus Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit	31
2018/C 294/44	Kohtuasi C-387/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Poola) 12. juunil 2018 – Delfarma Sp. z o.o. versus Prezesowi Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych	32
2018/C 294/45	Kohtuasi C-389/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Belgia) 13. juunil 2018 – Brussels Securities SA versus Belgia riik	32
2018/C 294/46	Kohtuasi C-397/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de lo Social de Barcelona (Hispaania) 15. juunil 2018 – Ana María Páez Juárez versus Nobel Plásticos Ibérica, S. A.	33
2018/C 294/47	Kohtuasi C-398/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Hispaania) 15. juunil 2018 – Antonio Bocero Torrico versus Instituto Nacional de la Seguridad Social ja Tesorería General de la Seguridad Social	34
2018/C 294/48	Kohtuasi C-399/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Madalmaad) 18. juunil 2018 – Vereniging Gasopslag Nederland, TAQA Onshore BV, TAQA Piek Gas BV versus Autoriteit Consument en Markt	35
2018/C 294/49	Kohtuasi C-401/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Krajský soud v Praze (Tšehhi Vabariik) 18. juunil 2018 – Herst, s.r.o. versus Odvolací finanční ředitelství	35
2018/C 294/50	Kohtuasi C-403/18 P: Alcogroupi ja Alcodise 14. juunil 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 10. aprilli 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-274/15: Alcogroup ja Alcodis versus komisjon	37
2018/C 294/51	Kohtuasi C-407/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Višje sodišče v Mariboru (Sloveenia) 21. juunil 2018 – Aleš Kuhar, Jožef Kuhar versus Addiko Bank d.d.	37
2018/C 294/52	Kohtuasi C-440/18: Verein Deutsche Sprache e.V. 4. juulil 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 23. aprilli 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-468/16: Verein Deutsche Sprache e. V. versus Euroopa Komisjon	38
2018/C 294/53	Kohtuasi C-443/18: 4. juulil 2018 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Itaalia Vabariik	39
Üldkohus		
2018/C 294/54	Liidetud kohtuasjad T-379/10 RENV ja T-381/10 RENV: Üldkohtu 3. juuli 2018. aasta otsus – Keramag Keramische Werke jt versus Euroopa Komisjon (Konkurents — Keelatud kokkulepped — Vannitoa seadmete ja sisustuse Prantsusmaa turg — ETLT artikli 101 ja EMP lepingu artikli 53 rikkumise tuvastamise otsus — Teatavate üksuste keelatud kokkuleppes osalemine — Tõendite ümberhindamine)	41

2018/C 294/55	Kohtuasi T-222/14 RENV: Üldkohtu 4. juuli 2018. aasta otsus – Deluxe Entertainment Services Group versus EUIPO (deluxe) (Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu kujutismärgi deluxe taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Eristusvõime puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt b) — Põhjendamiskohustus — Määruse nr 207/2009 artikkel 75 (nüüd määruse 2017/1001 artikkel 94))	42
2018/C 294/56	Kohtuasi T-616/15: Üldkohtu 3. juuli 2018. aasta otsus – Transtec versus komisjon (EAF — AKV riigid — Cotonou leping — Kultuuriliste algatuste toetusprogramm viies Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riigis (AKV riigid) — Komisjoni poolt sellele üksusele ülekantud summa, kes vastutab finantsprogrammi rakendamise eest Guinea Bissaus — Tagasinõudmine vastavalt finantsauditile — Nõuete tasaarvestamine — Proportsionaalsus — Alusetu rikastumine — Lepinguväline vastutus)	42
2018/C 294/57	Kohtuasi T-88/17: Üldkohtu 5. juuli 2018. aasta otsus – Hispaania versus komisjon (EAFRD — Programmitöö perioodi 2007 – 2013 viimane rakendusaasta — Liikmesriigi makseasutuse kulude raamatupidamisarvestuse kontrollimise ja heakskiitmise menetlus — Otsus, millega Extremadura autonoomse piirkonna maaelu arengu programmi raames loetakse teatav summa ühekordselt kasutatavaks — Arvutusmeetod — Määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 69 lõige 5b — Õiguspärane ootus)	43
2018/C 294/58	Kohtuasi T-98/17: Üldkohtu 30. mai 2018. aasta otsus – RT versus parlament (Avalik teenistus — Ametnikud — Haiguspuhkus — Põhikirja artikli 59 lõige 1 — Sise-eeskirjad arstlike läbivaatuste kohta seoses töölt puudumisega meditsiinilistel põhjustel ja invaliidsustoetust taotlevate isikute korrapäraste arstlike läbivaatustega — Arstitõend — Arsti allkirja ja pitsati puudumine — Meditsiiniline kaugkonsultatsioon Interneti teel — Vastuvõtmisest keeldumine)	44
2018/C 294/59	Kohtuasi T-218/17: Üldkohtu 29. juuni 2018. aasta otsus – HF versus parlament (Avalik teenistus — Lepingulised töötajad — Personalieeskirjade artikkel 24 — Abitaotlus — Personalieeskirjade artikkel 12a — Psühholoogiline ahistamine — Töökohal ahistamise ja selle ärahoidmisega tegelev nõuandekomitee — Abitaotluse rahuldamata jätmise otsus — Õigus olla ära kuulatud — Võistlevuse põhimõte — Keeldumine edastada nõuandekomitee arvamust ja tunnistajate ülekuulamise protokolle — Haldusmenetluse kestus — Mõistlik aeg)	45
2018/C 294/60	Liidetud kohtuasjad T-402/17 ja T-403/17: Üldkohtu 3. juuli 2018. aasta otsus – Vienna International Hotelmanagement versus EUIPO (Vienna House ja VIENNA HOUSE) (Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu sõnamärgi Vienna House ja kujutismärgi VIENNA HOUSE taotlused — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldavus — Eristusvõime puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c (nüüd määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c))	45
2018/C 294/61	Kohtuasi T-322/18: 23. mail 2018 esitatud hagi – García Ruiz versus parlament	46
2018/C 294/62	Kohtuasi T-341/18: 31. mail 2018 esitatud hagi – NEC Corporation versus komisjon	47
2018/C 294/63	Kohtuasi T-342/18: 30. mail 2018 esitatud hagi – Nichicon Corporation versus komisjon	48
2018/C 294/64	Kohtuasi T-343/18: 3. juunil 2018 esitatud hagi – Tokin Corporation versus komisjon	50
2018/C 294/65	Kohtuasi T-344/18: 4. juunil 2018 esitatud hagi – Rubycon ja Rubycon Holdings versus komisjon	51
2018/C 294/66	Kohtuasi T-351/18: 5. juunil 2018 esitatud hagi – Ukrselhosprom PCF ja Versobank versus EKP	51
2018/C 294/67	Kohtuasi T-363/18: 5. juunil 2018 esitatud hagi – Nippon Chemi-Con Corporation versus komisjon	52
2018/C 294/68	Kohtuasi T-380/18: 25. juunil 2018 esitatud hagi – Intas Pharmaceuticals versus EUIPO – Laboratorios Indas (INTAS)	54

2018/C 294/69	Kohtuasi T-383/18: 26. juunil 2018 esitatud hagi – Sta*Ware EDV Beratung versus EUIPO – Accelerate IT Consulting (businessNavi)	55
2018/C 294/70	Kohtuasi T-386/18: 27. juunil 2018 esitatud hagi – Iccrea Banca versus komisjon ja SRB	56
2018/C 294/71	Kohtuasi T-393/18: 28. juunil 2018 esitatud hagi – Mellifera versus komisjon	57
2018/C 294/72	Kohtuasi T-399/18: 27. juunil 2018 esitatud hagi – TrekStor versus EUIPO (Theatre)	58
2018/C 294/73	Kohtuasi T-404/18: 2. juulil 2018 esitatud hagi – Zhadanov versus EUIPO (PDF Expert)	59
2018/C 294/74	Kohtuasi T-405/18: 3. juulil 2018 esitatud hagi – Holmer Dahl versus JUR	59
2018/C 294/75	Kohtuasi T-412/18: 2. juulil 2018 esitatud hagi – mobile.de versus EUIPO – Droujestvo S Ogranichena Otgovornost „Rezon“ (mobile.ro)	60
2018/C 294/76	Kohtuasi T-413/18: 4. juulil 2018 esitatud hagi – Portigon versus Ühtne Kriisilahendusnõukogu . . .	61
2018/C 294/77	Kohtuasi T-415/18: 4. juulil 2018 esitatud hagi – Silgan Closures ja Silgan Holdings versus komisjon	62
2018/C 294/78	Kohtuasi T-421/18: 10. juulil 2018 esitatud hagi – Bauer Radio versus EUIPO – Weinstein (MUSIKISS)	63
2018/C 294/79	Kohtuasi T-423/18: 6. juulil 2018 esitatud hagi – Fissler versus EUIPO (vita)	64

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded Euroopa Liidu Teatajas

(2018/C 294/01)

Viimane väljaanne

ELT C 285, 13.8.2018.

Eelmised väljaanded

ELT C 276, 6.8.2018.

ELT C 268, 30.7.2018.

ELT C 259, 23.7.2018.

ELT C 249, 16.7.2018.

ELT C 240, 9.7.2018.

ELT C 231, 2.7.2018.

Käesolevad tekstid on kättesaadavad
EUR-Lexis järgmisel aadressil: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Euroopa Kohtu (teine koda) 28. juuni 2018. aasta otsus – Dirk Andres, Heitkamp BauHolding GmbH pankrotihaldur versus Euroopa Komisjon, Saksamaa Liitvabariik

(Kohtuasi C-203/16 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Riigiabi — Saksamaa maksuõigusnormid, mis käsitlevad teatavaid kahjumi ülekandmisi hilisematele maksustamisaastatele („saneerimisklausel“) — Otsus, millega abi andmise kord tunnistatakse siseturuga kokkusobimatuks — Tühistamishagi — Vastuvõetavus — ELTL artikli 263 neljas lõik — Isik, keda akt isiklikult puudutab — ELTL artikli 107 lõige 1 — Mõiste „riigiabi“ — Valikulisuse tingimus — Võrdlusbaasi kindlaksmääramine — Faktiliste asjaolude õiguslik kvalifitseerimine)

(2018/C 294/02)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Dirk Andres, Heitkamp BauHolding GmbH pankrotihaldur (esindajad: Rechtsanwalt W. Niemann, Rechtsanwalt S. Geringhoff ja Rechtsanwalt P. Dodos)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon (esindajad: R. Lyal, T. Maxian Rusche ja K. Blanck-Putz), Saksamaa Liitvabariik (esindajad: T. Henze ja R. Kanitz)

Resolutsioon

1. Jätta vastuapellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 4. veebruari 2016. aasta otsuse Heitkamp BauHolding vs. komisjon (T-287/11, EU:T:2016:60) resolutsiooni punktid 2 ja 3.
3. Tühistada komisjoni 26. jaanuari 2011. aasta otsus 2011/527/EL, milles käsitletakse Saksamaa juriidilise isiku tulumaksu seaduses ette nähtud saneerimisklausli („KStG, saneerimisklausel“) alusel antud riigiabi C 7/10 (ex CP 250/09 ja NN 5/10).
4. Mõista Dirk Andresi, Heitkamp BauHolding GmbH pankrotihalduri kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt, kes ühtlasi kannab ise oma kohtukulud, mis tal tekkisid nii seoses menetlusega esimeses kohtuastmes kui ka seoses käesoleva apellatsioonimenetlusega.

5. Jätta Saksamaa Liitvabariigil apellatsioonimenetluses ja esimese kohtuastme menetluses tekkinud kohtukulud tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 211, 13.6.2016.

Euroopa Kohtu (teine koda) 28. juuni 2018. aasta otsus – Saksamaa Liitvabariik versus Dirk Andres (Heitkamp BauHolding GmbH pankrotihaldur), Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-208/16 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Riigiabi — Saksamaa maksuõigusnormid, mis puudutavad kahjumi ülekandmist järgmistele maksustamisaastatele („saneerimisklausel“) — Otsus, millega abikava tunnistatakse siseturuga kokkusobimatuks — Tühistamishagi — Vastuvõetavus — ETL artikli 263 neljas lõik — Isiklikult puudutatud isik — ETL artikli 107 lõige 1 — Mõiste „riigiabi“ — Valikulisuse tingimus — Võrdlusbaasi määratlemine — Faktiliste asjaolude õiguslik kvalifitseerimine)

(2018/C 294/03)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Saksamaa Liitvabariik (esindajad: T. Henze ja R. Kanitz)

Teised menetlusosalised: Dirk Andres (Heitkamp BauHolding GmbH pankrotihaldur) (esindajad: Rechtsanwalt W. Niemann, Rechtsanwalt S. Geringhoff ja Rechtsanwalt P. Dodos), Euroopa Komisjon (esindajad: R. Lyal, T. Maxian Rusche ja K. Blanck-Putz)

Resolutsioon

1. Jätta vastuapellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 4. veebruari 2016. aasta kohtuotsuse Heitkamp BauHolding vs. komisjon (T-287/11, EU:T:2016:60) resolutsiooni punktid 2 ja 3.
3. Tühistada komisjoni 26. jaanuari 2011. aasta otsus 2011/527/EL, milles käsitletakse Saksamaa antud riigiabi C 7/10 (ex CP 250/09 ja NN 5/10) („Ettevõtte tulumaksu seadus, saneerimisklausel“).
4. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud nii esimese astme menetluses kui ka apellatsioonimenetluses tema enda kanda ja mõista temalt välja Saksamaa Liitvabariigi kohtukulud apellatsioonimenetluses ning Dirk Andres'i kui Heitkamp BauHolding GmbH pankrotihalduri kohtukulud nii esimese astme menetluses kui ka apellatsioonimenetluses.

⁽¹⁾ ELT C 211, 13.6.2016.

Euroopa Kohtu (teine koda) 28. juuni 2018. aasta otsus – Saksamaa Liitvabariik versus Lowell Financial Services GmbH, varem GFKL Financial Services AG, Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-209/16 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Riigiabi — Saksamaa maksuõigusnormid, mis puudutavad kahjumi ülekandmist järgmistele maksustamisaastatele („saneerimisklausel“) — Otsus, millega abikava tunnistatakse siseturuga kokkusobimatuks — Tühistamishagi — Vastuvõetavus — ETL artikli 263 neljas lõik — Isiklikult puudutatud isik — ETL artikli 107 lõige 1 — Mõiste „riigiabi“ — Valikulisuse tingimus — Võrdlusbaasi määratlemine — Faktiliste asjaolude õiguslik kvalifitseerimine)

(2018/C 294/04)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Saksamaa Liitvabariik (esindajad: T. Henze ja R. Kanitz)

Teised menetlusosalised: Lowell Financial Services GmbH, varem GFKL Financial Services AG (esindajad: Rechtsanwalt M Schweda, Rechtsanwalt M. Knebelsberger ja Rechtsanwalt F. Loose), Euroopa komisjon (esindajad: R. Lyal, T. Maxian Rusche ja K. Blanck-Putz)

Resolutsioon

1. Jätta vastuapellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 4. veebruari 2016. aasta kohtuotsuse GFKL Financial Services vs. komisjon (T-620/11, EU:T:2016:59) punktid 2 ja 3.
3. Tühistada komisjoni 26. jaanuari 2011. aasta otsus 2011/527/EL, milles käsitletakse Saksamaa antud riigiabi C 7/10 (ex CP 250/09 ja NN 5/10) („Ettevõtte tulumaksu seadus, saneerimisklausel“).
4. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud nii esimese astme menetluses kui ka apellatsioonimenetluses tema enda kanda ja mõista temalt välja Saksamaa Liitvabariigi kohtukulud apellatsioonimenetluses ning Lowell Financial Services GmbH kohtukulud esimese astme menetluses.
5. Jätta Lowell Financial Services GmbH apellatsioonimenetluse kohtukulud tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 222, 20.6.2016.

Euroopa Kohtu (teine koda) 28. juuni 2018. aasta otsus – Lowell Financial Services GmbH, varem GFKL Financial Services AG versus Euroopa Komisjon, Saksamaa Liitvabariik

(Kohtuasi C-219/16 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Riigiabi — Saksamaa maksuõigusnormid, mis puudutavad kahjumi ülekandmist järgmistele maksustamisaastatele („saneerimisklausel“) — Otsus, millega abikava tunnistatakse siseturuga kokkusobimatuks — Tühistamishagi — Vastuvõetavus — ETL artikli 263 neljas lõik — Isiklikult puudutatud isik — ETL artikli 107 lõige 1 — Mõiste „riigiabi“ — Valikulisuse tingimus — Võrdlusbaasi määratlemine — Faktiliste asjaolude õiguslik kvalifitseerimine)

(2018/C 294/05)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Lowell Financial Services GmbH, varem GFKL Financial Services AG (esindajad: Rechtsanwalt M. Schweda, Rechtsanwalt J. Eggers, Rechtsanwalt M. Knebelsberger ja Rechtsanwalt F. Loose)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon (esindajad: R. Lyal, T. Maxian Rusche ja K. Blanck-Putz), Saksamaa Liitvabariik

Resolutsioon

1. Jätta vastuapellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 4. veebruari 2016. aasta kohtuotsuse GFKL Financial Services vs. komisjon (T-620/11, EU:T:2016:59) resolutsiooni punktid 2 ja 3.
3. Tühistada komisjoni 26. jaanuari 2011. aasta otsus 2011/527/EL, milles käsitletakse Saksamaa antud riigiabi C 7/10 (ex CP 250/09 ja NN 5/10) („Ettevõtte tulumaksu seadus, saneerimisklausel“).
4. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Lowell Financial Services GmbH kohtukulud nii esimese astme menetluses kui ka apellatsioonimenetluses.

⁽¹⁾ ELT C 222, 20.6.2016.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 26. juuni 2018. aasta otsus (Supreme Court of the United Kingdomi eelotsusetaotlus – Ühendkuningriik) – MB versus Secretary of State for Work and Pensions

(Kohtuasi C-451/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Direktiiv 79/7/EMÜ — Meeste ja naiste võrdne kohtlemine sotsiaalkindlustuse valdkonnas — Riiklik pensioniskeem — Soovahetuse tunnustamise tingimused — Siseriiklikud õigusnormid, mille kohaselt on sellise tunnustamise eeldus enne soovahetust sõlmitud abielu kehtetuks tunnistamine — Keeldumine sugu vahetanud isikule riikliku vanaduspensioni andmisest alates tema omandatud soost isikutele ette nähtud pensionieast — Otsene sooline diskrimineerimine)

(2018/C 294/06)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supreme Court of the United Kingdom

Põhikohtuasja pooled

Hageja: MB

Kostja: Secretary of State for Work and Pensions

Resolutsioon

Nõukogu 19. detsembri 1978. aasta direktiivi 79/7/EMÜ meeste ja naiste võrdse kohtlemise põhimõtte järkjärgulise rakendamise kohta sotsiaalkindlustuse valdkonnas, eelkõige selle artikli 4 lõike 1 esimest taanet koostoimes artikli 3 lõike 1 punkti a kolmanda taande ja artikli 7 lõike 1 punktiga a, tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus siseriiklikud õigusnormid, mille kohaselt peab sugu vahetanud isik lisaks füüsiliste, sotsiaalsete ja psühholoogiliste kriteeriumide täitmisele vastama ka tingimusele, et ta ei ole abielus isikuga, kes on samast soost nagu tema soovahetuse järel omandatud sugu, et tal oleks õigus saada riiklikku vanaduspensionini alates pensionieast, mis on seadusega ette nähtud isikutele, kes on samast soost nagu tema omandatud sugu.

⁽¹⁾ ELT C 383, 17.10.2016.

Euroopa Kohtu (teine koda) 28. juuni 2018. aasta otsus – Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) versus Puma SE
(Kohtuasi C-564/16 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Euroopa Liidu kaubamärk — Määrus (EÜ) nr 207/2009 — Artikli 8 lõige 5 — Artikkel 76 — Vastulausemenetlus — Suhtelised keeldumispõhjused — Määrus (EÜ) nr 2868/95 — Eeskiri 19 — Eeskirja 50 lõige 1 — Varasema kaubamärgi mainet tunnustavate varasemate Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) otsuste olemasolu — Hea halduse põhimõte — Nende otsustega arvestamine hilisemates vastulausemenetlustes — Põhjendamiskohustus — EUIPO apellatsioonikodade menetluskohustused)

(2018/C 294/07)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: D. Botis ja D. Hanf)

Teine menetlusosaline: Puma SE (esindaja: abogado P. González-Bueno Catalán de Ocón)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ametilt (EUIPO).

⁽¹⁾ ELT C 86, 20.3.2017.

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 28. juuni 2018. aasta otsus – Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-635/16) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Tühistamishagi — Vastuvõetavus — Hagi eseme kindlaksmääramine — Finantsabi andmine Euroopa ühendamise rahastu valdkonnas — Transpordisektor ajavahemikul 2014 – 2020 — Projektikonkurss — Innovatsiooni ja Võrkude Rakendusamet (INEA) — E-kiri, millega hagejat teavitatakse tema projekti tagasilükkamisest — Euroopa Komisjoni hilisem otsus, millega kinnitatakse välja valitud projektide nimekiri — Tõhus kohtulik kaitse)

(2018/C 294/08)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV (esindaja: advocaat Y. de Vries)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: J. Samnadda ja J. Hottiaux)

Resolutsioon

- 1) Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 11. oktoobri 2016. aasta määrus Spliethoff's Bevrachtingskantoor vs. komisjon (T-564/15, ei avaldata, EU:T:2016:611).
- 2) Suunata kohtuasi uueks arutamiseks tagasi Euroopa Liidu Üldkohtusse.
- 3) Otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

⁽¹⁾ ELT C 70, 6.3.2017.

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 28. juuni 2018. aasta otsus (Tribunal Superior de Justicia de Galicia eelotsusetaotlus – Hispaania) – Instituto Nacional de la Seguridad Social versus Jesús Crespo Rey

(Kohtuasi C-2/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning Šveitsi Konföderatsiooni vaheline kokkulepe isikute vaba liikumise kohta — Võõrtöötajate sotsiaalkindlustus — Määrus (EÜ) nr 883/2004 — XI lisa rubriigi „Hispaania“ punkt 2 — Vanaduspension — Arvutusmeetod — Teoreetiline suurus — Asjaomane sissemakse alus — Erikokkulepe — Sissemakse aluse valik — Riigisisised õigusnormid, mille kohaselt on töötaja kohustatud sissemakseid tegema miinimumalusel)

(2018/C 294/09)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Instituto Nacional de la Seguridad Social

Vastustaja apellatsioonimenetluses: Jesús Crespo Rey

menetluses osales: Tesorería General de la Seguridad Social

Resolutsioon

Luksemburgis 21. juunil 1999 alla kirjutatud Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning Šveitsi Konföderatsiooni vahelist kokkulepet isikute vaba liikumise kohta tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas ja mille kohaselt on võõrtöötaja, kes on sõlminud kõnealuse liikmesriigi sotsiaalkindlustusasutusega erikokkuleppe, kohustatud sissemakseid tegema miinimumalusel, mistõttu samastab selle liikmesriigi pädev asutus tema vanaduspensioni teoreetilise suuruse arvutamisel selle kokkuleppega hõlmatud perioodi samas liikmesriigis täitunud perioodiga ja võtab selle arvutamisel arvesse vaid sissemakseid, mille töötaja on tasunud selle kokkuleppe alusel, kuigi töötaja on enne seda, kui ta kasutas oma õigust vabalt liikuda, kõnealuses liikmesriigis teinud miinimumalusest suuremaid sissemakseid, ning paikne töötaja, kes ei ole kasutanud oma õigust vabalt liikuda ja kes sellise kokkuleppe on sõlminud, võib teha miinimumalusest suuremaid sissemakseid.

⁽¹⁾ ELT C 104, 3.4.2017.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 28. juuni 2018. aasta otsus (Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana eelotsusetaotlus – Hispaania) – Eva Soraya Checa Honrado versus Fondo de Garantía Salarial

(Kohtuasi C-57/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Sotsiaalpoliitika — Töötajate kaitse tööandja maksejõuetuse korral — Direktiiv 2008/94/EÜ — Artikli 3 esimene lõik — Garantiiasutuste tagatud väljamaksed — Hüvitis töösuhte lõpetamise korral — Töökoha üleviimine, mille tõttu peab töötaja elukohta vahetama — Töölepingu olulise tingimuse muutmine — Töölepingu ülesütlemine töötaja algatusel — Võrdsuse ja diskrimineerimiskeelu põhimõte)

(2018/C 294/10)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Eva Soraya Checa Honrado

Kostja: Fondo de Garantía Salarial

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2008. aasta direktiivi 2008/94/EÜ töötajate kaitse kohta tööandja maksejõuetuse korral artikli 3 esimest lõiku tuleb tõlgendada nii, et kui asjasse puutuva liikmesriigi õigusnormi kohaselt kuuluvad teatavad seadusest tulenevad hüvitised, mida makstakse töötaja tahtest tingitud töölepingu ülesütleamise korral ja eelotsusetaotluse esitanud kohtu märgitud objektiivsetel põhjustel koondamise korral, nimetatud sättes toodud mõiste „lahkumistoetus töösuhte lõpetamise korral“ kohaldamisalasse, siis peab see mõiste hõlmama ka seadusest tulenevaid hüvitisi, mida makstakse töötaja tahtest tingitud töölepingu ülesütleemisel seoses töökoha üleviimisega tööandja poolt, mille tõttu on töötaja kohustatud elukohta vahetama.

⁽¹⁾ ELT C 121, 18.4.2017.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 27. juuni 2018. aasta otsus (Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) eelotsusetaotlus – Portugal) – Turbogás Produtora Energética SA versus Autoridade Tributária e Aduaneira

(Kohtuasi C-90/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Direktiiv 2003/96/EÜ — Energiatoodete ja elektrienergia maksustamine — Artikli 21 lõike 5 kolmas lõik — Üksus, mis toodab elektrienergiat oma tarbeks — Elektrienergia väiketootjad — Artikli 14 lõike 1 punkt a — Elektrienergia tootmiseks kasutatavad energiatooted — Maksust vabastamise kohustus)

(2018/C 294/11)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Turbogás Produtora Energética SA

Kostja: Autoridade Tributária e Aduaneira

Resolutsioon

Nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiivi 2003/96/EÜ, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja elektrienergia maksustamise ühenduse raamistik, artikli 21 lõike 5 kolmandat lõiku ja artikli 14 lõike 1 punkti a tuleb tõlgendada nii, et sellist üksust, nagu on kõne all põhikohtuasjas ning mis toodab elektrienergiat oma tarbeks, sõltumata üksuse suurusest ja põhitegevusalaks olevast majandustegevusest, tuleb lugeda nendest sätetest esimese tähenduses „turustajaks“, kelle poolt elektrienergia tootmiseks tarvitav elektrienergia kuulub siiski artikli 14 lõike 1 punktis a ette nähtud kohustusliku maksust vabastamise alla.

⁽¹⁾ ELT C 144, 8.5.2017.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 27. juuni 2018. aasta otsus (Østre Landsreti eelotsusetaotlus – Taani) – Erdem Deha Altiner, Isabel Hanna Ravn versus Udlændingestyrelsen

(Kohtuasi C-230/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Liidu kodakondsus — ELTL artikli 21 lõige 1 — Direktiiv 2004/38/EÜ — Õigus vabalt liikuda ja elada liikmesriikide territooriumil — Liidu kodaniku kolmanda riigi kodanikust pereliikme õigus elada selles liikmesriigis, mille kodakondsus on liidu kodanikul — Selle pereliikme sisenemine asjaomase liikmesriigi territooriumile pärast liidu kodaniku tagasipöördumist nimetatud liikmesriiki)

(2018/C 294/12)

Kohtumenetluse keel: taani

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Østre Landsret

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Erdem Deha Altiner, Isabel Hanna Ravn

Vastustaja: Udlaendingestyrelsen

Resolutsioon

ELTL artikli 21 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus liikmesriigi õigusnormid, milles ei ole ette nähtud liidu õigusest tuleneva tuletatud elamisõiguse andmist kolmanda riigi kodanikule, kes on sellise liidu kodaniku pereliige, kellel on selle liikmesriigi kodakondsus ja kes pöördub sellesse liikmesriiki tagasi pärast elamist ühes teises liikmesriigis liidu õiguse alusel ja seda järgides, kui asjaomase liidu kodaniku pereliige ei sisenenud selle liidu kodaniku päritoluliikmesriigi territooriumile või ei esitanud seal elamisloa taotlust asjaomase liidu kodaniku liikmesriiki tagasipöördumise „loomuliku jätkuna“, juhul kui nendes õigusnormides on nõutud, et kõikide asjaolude kogumis hindamisel võetakse arvesse ka teisi olulisi tegureid, eelkõige neid, mis võivad tõendada, et hoolimata liidu kodaniku liikmesriiki tagasipöördumise ja tema kolmanda riigi kodanikust pereliikme samasse liikmesriiki sisenemise vahele jäävast ajast, ei ole lõppenud vastuvõttvas liikmesriigis alustatud ja tugevdatud pereelu ja seetõttu on põhjendatud anda asjaomasele pereliikmele tuletatud elamisõigus; neid asjaolusid peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.

⁽¹⁾ ELT C 213, 3.7.2017.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 27. juuni 2018. aasta otsus (Conseil d'État' eelotsusetaotlus – Belgia) – Ibrahima Diallo versus État belge

(Kohtuasi C-246/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Euroopa Liidu kodakondsus — Direktiiv 2004/38/EÜ — Artikli 10 lõige 1 — Liidu kodaniku pereliikme elamisloa taotlus — Väljastamine — Tähtaeg — Otsuse vastuvõtmine ja selle teatavakstegemine — Kuuekuulise tähtaja järgimata jätmise tagajärjed — Liikmesriikide menetlusautonoomia — Tõhususe põhimõte)

(2018/C 294/13)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Ibrahima Diallo

Kostja: État belge

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ, artikli 10 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et otsus Euroopa Liidu kodaniku pereliikme elamisloa taotluse kohta tuleb vastu võtta ja teatavaks teha nimetatud sättes ette nähtud kuuekuulise tähtaja jooksul.
2. Direktiivi 2004/38 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus niisugused liikmesriigi õigusnormid, mis on kõne all põhikohtuasjas ja millega on liikmesriigi pädevatele asutustele pandud kohustus väljastada direktiivi 2004/38 artikli 10 lõikes 1 sätestatud kuuekuulise tähtaja möödumise korral Euroopa Liidu kodaniku pereliikme elamisloa asjaomasele isikule automaatselt, tegemata eelnevalt kindlaks, et see isik liidu õiguse kohaselt tõepoolest vastab vastuvõttvas liikmesriigis elamise tingimustele.

3. Liidu õigust tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus niisugune liikmesriigi kohtupraktika, mis on kõne all põhikohtuasjas ja mille kohaselt pärast seda, kui kohus on tühistanud otsuse keelduda Euroopa Liidu kodaniku pereliikme elamisloa väljastamisest, hakkab liikmesriigi pädeva asutuse jaoks automaatselt uuesti kulgema kogu direktiivi 2004/38 artikli 10 lõikes 1 sätestatud kuuekuuline tähtaeg.

⁽¹⁾ ELT C 231, 17.7.2017.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 27. juuni 2018. aasta otsus (Administrativen sadi eelotsusetaotlus – Varna – Bulgaaria) – „Varna Holideis“ EOOD versus Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Kohtuasi C-364/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Ühine käibemaksusüsteem — Direktiiv 2006/112/EÜ — Kinnisasja võõrandamine, mis toimus enne Bulgaaria Vabariigi ühinemist Euroopa Liiduga — Müügilepingu tühisus, mis tuvastati pärast ühinemist — Kohustus korrigeerida esialgset mahaarvamist — Tõlgendamine — Euroopa Kohtu pädevus)

(2018/C 294/14)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Administrativen sad – Varna

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: „Varna Holideis“ EOOD

Vastustaja: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Resolutsioon

Euroopa Liidu Kohtul puudub pädevus vastata Administrativen sad – Varna (Varna halduskohus, Bulgaaria) esitatud küsimustele.

⁽¹⁾ ELT C 269, 14.8.2017.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 27. juuni 2018. aasta otsus (Conseil d'État' eelotsusetaotlus – Prantsusmaa) – SGI (C-459/17), Valérie SNC (C-460/17) versus Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Liidetud kohtuasjad C-459/17 ja C-460/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Ühine käibemaksusüsteem — Sisendkäibemaksu mahaarvamise õigus — Mahaarvamise sisulised tingimused — Kauba tegelik tarnimine)

(2018/C 294/15)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: SGI (C-459/17), Valériane SNC (C-460/17)

Kostja: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Resolutsioon

Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/833/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta – ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (muudetud nõukogu 16. detsembri 1991. aasta direktiiviga 91/680/EMÜ) artiklit 17 tuleb tõlgendada nii, et selleks, et keelduda andmast arve saanud maksukohustuslasele õigust arvata maha kõnealusel arvel märgitud käibemaks, piisab, kui maksuhaldur tõendab, et tehinguid, mille eest arve on esitatud, ei ole tegelikult tehtud.

⁽¹⁾ ELT C 347, 16.10.2017.

Euroopa Kohtu (viies koda) 28. juuni 2018. aasta otsus (Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w Poznaniu eelotsusetaotlus – Poola) – menetlus, mille algatamist taotles KO

(Kohtuasi C-512/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Õigusalane koostöö tsiviilasjades — Kohtualluvus ning kohtuotsuste tunnustamine ja täitmine kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega — Määrus (EÜ) nr 2201/2003 — Artikli 8 lõige 1 — Lapse harilik viibimiskoht — Väikelaps — Otsustavad asjaolud viibimiskoha kindlaksmääramiseks)

(2018/C 294/16)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w Poznaniu

Põhikohtuasja pooled

Avalduse esitaja: HR

menetluses osalesid: KO, Prokuratura Rejonowa Poznań Stare Miasto w Poznaniu

Resolutsioon

1. Nõukogu 27. novembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 2201/2003, mis käsitleb kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1347/2000, artikli 8 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et lapse harilik viibimiskoht selle määruse tähenduses on koht, kus on faktiliselt tema elu kese. Liikmesriigi kohtul on üksiteisega kooskõlas olevate tegurite põhjal kohustus teha kindlaks, kus see kese asub hetkel, kui on esitatud avaldus vanemliku vastutuse kohta lapse suhtes. Sellega seoses on taolises asjas nagu põhikohtuasi eelotsusetaotluse esitanud kohtu tuvastatud fakte arvestades otsustavad järgmised asjaolud:

— laps elas oma sünnist saati kuni vanemate lahkuminekuni üldiselt nendega koos konkreetses kohas;

— vanem, kes pärast paari lahkuminekut faktiliselt last hooldab, elab ikka iga päev temaga koos selles kohas ning töötab seal tähtajatu töösuhte alusel ning

— lapsel on selles kohas korrapärased kokkupuuted oma teise vanemaga, kes ikka elab selles samas kohas.

2. Seevastu ei saa sellises kohtuasjas, nagu on põhikohtuasi, pidada otsustavateks järgmisi asjaolusid:

— laps viibis minevikus vanemaga, kes faktiliselt teda hooldab, selle vanema päritoluliikmesriigis tema puhkuse või pühade ajal;

— kõnealuse vanema päritolu, sellest tulenevad lapse kultuurilised sidemed selle liikmesriigiga ning tema suhted selles liikmesriigis elava perekonnaga ning

— selle vanema võimalik kavatsus asuda lapsega tulevikus elama sellesse samasse liikmesriiki.

(¹) ELT C 412, 4.12.2017.

**Nap Innova Hoteles, S.L.-i 23. detsembril 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda)
4. detsembri 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-522/17: Nap Innova Hoteles versus Ühtne
Kriisilahendusnõukogu**

(Kohtuasi C-731/17 P)

(2018/C 294/17)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellant: Nap Innova Hoteles, S.L. (esindaja: advokaat L. Hernández Cabeza)

Teine menetlusosaline: Ühtne Kriisilahendusnõukogu

5. juuli 2018. aasta määrusega jättis Euroopa Kohus (üheksas koda) apellatsioonkaebuse rahuldamata ja Nap Innova Hoteles, S.L. kohtukulud tema enda kanda.

**Hochmann Marketing GmbH 14. veebruaril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas
koda) 12. detsembri 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-771/15: Hochmann Marketing versus
EUIPO**

(Kohtuasi C-118/18 P)

(2018/C 294/18)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Hochmann Marketing GmbH, varem Bittorrent Marketing GmbH (esindaja: advokaat C. Hoppe)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

28. juuni 2018. aasta määrusega tunnistas Euroopa Kohus (üheksas koda) apellatsioonkaebuse vastuvõetamatuks.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Belgia)
11. mail 2018 – Oracle Belgium BVBA versus Belgische Staat**

(Kohtuasi C-318/18)

(2018/C 294/19)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Oracle Belgium BVBA

Vastustaja: Belgische Staat

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Komisjoni 11. jaanuari 2016. aasta otsuse (SA.37667) artikli 2 punkti 2, mille kohaselt tuleb „[a]bisaajatelt lõikes 1 osutatud sissenõudmise tulemusel sissenõudmata abi [mida peetakse ebaseaduslikuks ja mille Tekelec International BVBA sai majandusaastatel 2009, 2010, 2011 ja 2012 Belgia maksuameti eelotsuste talituse 1. juuli 2008. aasta otsusega niinimetatud „ülemäärase kasumi“ maksuvabastusena] sisse nõuda kontsernilt, millesse abisaaja kuulub“, tuleb mõista nii, et olukorras, kus abisaaja (Tekelec International BVBA) võetakse üle uue kontserni (Oracle'i grupp) poolt pärast abimeetme lõppemist (abimeede puudutas majandusaastaid 2009, 2010, 2011 ja 2012 ning ülevõtmine toimus 10. juunil 2013) ja enne seda, kui komisjon alustas abimeetme lubatavuse järelevalve menetlust (mis algatati 19. detsembri 2013. aasta kirjaga), on „kontsern, millesse abisaaja kuulub“ edaspidi ostja kontsern või jääb see müüja kontserniks?
2. Kui vastus esimesele küsimusele oleneb – hoolimata ebaseaduslikuks peetava meetme laadist (majanduslik või maksualane) – küsimusest, kas ülevõtmishind vastab turutingimustele, nimelt jääb müüja kontsern kasusaajaks, kui ülevõtmishind vastab turutingimustele, eelkõige juhul, kui kõnesoleva abimeetme väärtus sisaldub ülevõtmishinnas, ja ostja kontsernist saab kasusaaja, kui ülevõtmishind on turuhinnast madalam, täpsemalt, kui viidatud abimeetme väärtus ei sisaldu üldse ülevõtmishinnas või ei sisaldu selles täies mahus, siis kes kannab ebaseaduslikuks peetava abi ostja kontsernilt või sellesse kuuluvalt ettevõtjalt sissenõudmise korral tõendamiskoormist: kas uus kontsern või selle osa, kelle vastu esitati asjaomane nõue, peab tõendama, et ülevõtmishind vastab turutingimustele, või peab sissenõudjaks olev Belgia riik tõendama, et ülevõtmishind on turuhinnast madalam?
3. Seevastu juhul, kui vastus esimesele küsimusele ei olene vaidlusaluse abi maksualase laadi tõttu küsimusest, kas ülevõtmishind vastab turutingimustele, siis mille põhjal tuleb siis kindlaks määrata, milline kontsern on ülevõtmise tulemusel „kontsern, millesse kuulub abisaaja“?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Krajský súd v Prešove (Slovaki Vabariik) 22. mail 2018 – TE versus Pohotovosť s.r.o.

(Kohtuasi C-331/18)

(2018/C 294/20)

Kohtumenetluse keel: slovaki

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Krajský súd v Prešove

Põhikohtuasja pooled

Hageja: TE

Kostja: Pohotovosť s.r.o.

Eelotsuse küsimused

1. A. Kohtuasjas C-42/15⁽¹⁾ tehtud kohtuotsuse tulemusena muutis Slovaki seadusandja alates 1. maist 2018 ära mõisted „krediidi põhiosa, intress ja lisatasud“ seaduse zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (tarbijakrediidi, muude krediitide ja tarbijalaenuude seadus nr 129/2010; edaspidi „seadus nr 129/2010“) artiklis 9, milles neid oli kasutatud tarbijakrediidilepingu alusel tehtavate tagasimaksete osade tähistamisel, lõpetades nii tarbijate seadusest tuleneva õiguse nõuda, et tarbijakrediidilepingus (ja mitte ainult tagasimaksetabelis) oleks märgitud iga tagasimakse jaotus krediidi põhiosa, intressi ja lisatasude vahel ning karistus selle õiguse rikkumise korral.
- B. Alates 1. maist 2018 võimaldas seadusemuudatus küll Euroopa Kohtu otsuse paremat täitmist, kuid vaidlustes tarbijatega enne 1. maid 2018 sõlmitud lepingute üle reageerisid [Slovaki] kohtud [Euroopa Kohtu otsusele] nii, et nad püüdsid sisuliselt jõuda seadusandjaga samale järeldusele, tõlgendades seadust kooskõlas liidu õigusega.
- C. Niisuguses olukorras puudutab Euroopa Kohtule esitatud küsimus liidu õiguse tõlgendamist direktiivide kaudse õigusmõju kohaldamisel. Arvestades nende otsuste suurt arvu, millega kohtud on varem tunnistanud, et seadus nr 129/2010 annab tarbijatele õiguse nõuda, et oleks märgitud iga tagasimakse jaotus krediidi põhiosa, intressi ja lisatasude vahel, esitatakse Euroopa Kohtule järgmine küsimus:

kas olukorras, kus eraisikute vahelises horisontaalses suhtes tuleb saavutada direktiivi kaudne õigusmõju ja tagada direktiivi täielik õigusmõju kõigi tõlgendamismetodite ja siseriikliku õiguse kohaldamise teel, lubab õiguskindluse põhimõtte teha kohtul vaidluses, mis puudutab enne 1. mais 2018 sõlmitud tarbijakrediidilepingut, lahend, millel on sama mõju kui see, mis tuleneb seadusandja poolt kohtuasjas C-42/15 tehtud kohtuotsuse täitmiseks vastu võetud ja 1. maist 2018 jõustunud seadusmuudatusest?

Eelotsusetaotluse esitanud kohus esitab ülejäänud küsimused ainult juhuks, kui Euroopa Kohus vastab küsimusele 1.C nii, et olukorras, kus eraisikute vahelises horisontaalses suhtes tuleb saavutada direktiivi kaudne õigusmõju direktiivi täieliku õigusmõju tagamiseks, lubab õiguskindluse põhimõtte teha kohtul lahendi, millel on sama mõju kui see, mis tuleneb seadusandja poolt kohtuasjas C-42/15 tehtud kohtuotsuse täitmiseks vastu võetud ja 1. maist 2018 jõustunud seadusmuudatusest, ja seega sel juhul kas:

2. Euroopa Kohtu 9. novembri 2016. aasta otsust kohtuasjas C-42/15: Home Credit Slovakia vs. Klára Bíróová ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2008. aasta direktiivi 2008/48/EÜ⁽²⁾ (mis käsitleb tarbijakrediidilepinguid ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 87/102/EMÜ⁽³⁾) tuleb tõlgendada nii, et Euroopa Kohus otsustas, et direktiiviga 2008/48 on vastuolus liikmesriigi õigus, mis nõuab maksete üksikasjalikku kirjeldamist mitte ainult tagasimaksetabelis, vaid ka muudes lepingu osades, mis reguleerivad tarbijakrediidi põhiosa maksete summat, arvu ja sagedust?

3. eespool viidatud Euroopa Kohtu otsust tuleb tõlgendada nii, et lisaks sellele, mis on märgitud krediidi põhiosa kohta, vastatakse ka küsimusele, kas liikmesriigi õigus, mis näeb ette tarbijate õiguse nõuda, et tarbijakrediidilepingus oleks märgitud intressi ja lisatasude maksete summa, arv ja sagedus, läheb kaugemale direktiivis 2008/48 sätestatust. Kui see kohtuotsus puudutab ka intressi ja lisatasude makseid, siis kas jaotus intressi ja lisatasude maksete vahel muus vormis kui tagasimaksetabel läheb samuti kaugemale nimetatud direktiivist, eriti selle artikli 10 lõike 2 punktis j sätestatust?

⁽¹⁾ 9. novembri 2016. aasta kohtuotsus Home Credit Slovakia (EU:C:2016:842).

⁽²⁾ ELT 2008, L 133, lk 66.

⁽³⁾ Nõukogu 22. detsembri 1986. aasta direktiiv 87/102/EMÜ tarbijakrediiti käsitlevate liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta (EÜT 1987, L 42, lk 48; ELT eriväljaanne 15/001, lk 326).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Raad van State (Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid) 24. mail 2018 – J. jt versus C. ja H. jt

(Kohtuasi C-341/18)

(2018/C 294/21)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Raad van State

Põhikohtuasja pooled

Vastustajad apellatsioonimenetluses: J. jt

Teised menetlusosalised: C. ja H. jt

Eelotsuse küsimused

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. märtsi 2016. aasta määruse (EL) 2016/399, mis käsitleb isikute üle piiri liikumist reguleerivaid liidu eeskirju (Schengeni piirieskirjad) ⁽¹⁾, artikli 11 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et kolmanda riigi kodanik, kes on Schengeni alale sisenenud näiteks rahvusvahelise lennujaama kaudu, väljub Schengeni alalt Schengeni piirieskirjade tähenduses niipea, kui ta on meremehena arvatud välispiiril asuvas sadamas paikneva laeva laevapere koosseisu, olenemata sellest, kas ja millal ta koos laevaga sellest sadamast lahku? Või peab selleks, et tegemist oleks väljumisega, olema esmalt kindlaks tehtud, et meremees koos asjaomase laevaga sadamast lahku, ning kui see on nii, siis kas laeva lahkumiseks sadamast kehtib teatav tähtaeg ning millal tuleb väljumistempel sellisel juhul lüüa? Või loetakse Schengeni alalt „väljumiseks“ mõnda teist ajahetke, mille suhtes võivad kehtida teistsugused tingimused?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. märtsi 2016. aasta määrus (EL) 2016/399, mis käsitleb isikute üle piiri liikumist reguleerivaid liidu eeskirju (Schengeni piirieskirjad) (ELT L 77, 23.3.2016, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Arbeidshof te Gent (Belgia) 25. mail 2018 – ISS Facility Services NV versus Sonia Govaerts, Euroclean NV

(Kohtuasi C-344/18)

(2018/C 294/22)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Arbeidshof te Gent

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: ISS Facility Services NV

Vastustajad apellatsioonimenetluses: Sonia Govaerts, Euroclean NV

Eelotsuse küsimused

Kas nõukogu 12. märtsi 2001. aasta direktiivi 2001/23/EÜ⁽¹⁾ ettevõtjate, ettevõtete või nende osade üleminekul töötajate õigusi kaitsvate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta artikli 3 lõike 1 sätteid tuleb tõlgendada nii, et ettevõtte eri osade üheaegsel üleminekul direktiivi artikli 1 lõike 1 tähenduses, mille puhul on omandajad erinevad, lähevad õigused ja kohustused, mis tulenevad igas ülemineku objektiks olevas ettevõtte osas töötanud töötaja üleminekuajast kehtivast töölepingust, üle igale omandajale, kuid seda siiski proportsionaalselt nimetatud töötaja töö mahuga asjaomase omandaja poolt omandatud ettevõtte osas,

või nii, et nimetatud õigused ja kohustused lähevad tervikuna üle ettevõtte selle osa omandajale, kus nimetatud töötaja põhiliselt töötas,

või nii, et juhul kui direktiivi sätteid ei saa tõlgendada kummalgi eespool esitatud viisil, ei lähe nimetatud töötaja töölepingust tulenevad õigused ja kohustused üle mitte ühelegi omandajale, kusjuures see on nii ka juhul, kui töötaja töömahtu ülemineku objektiks olevates ettevõtte osades ei ole võimalik eraldi kindaks määrata?

⁽¹⁾ EÜT 2001, L 82, lk 16; ELT eriväljaanne 05/04, lk 98.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 29. mail 2018 – Azienda Agricola Barausse Antonio e Gabriele – Società semplice versus Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)

(Kohtuasi C-348/18)

(2018/C 294/23)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Azienda Agricola Barausse Antonio e Gabriele – Società semplice

Vastustaja: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)

Eelotsuse küsimus

Kas ühenduse määruse nr 3950/92⁽¹⁾ artikli 2 lõiget 1 tuleb – võttes ka arvesse Euroopa Kohtu põhistust 5. mai 2011. aasta kohtuotsuses liidetud kohtuasjades C-230/09 ja C-231/09, kus käsitleti määruse nr 1798/2003/EÜ⁽²⁾ artikli 10 lõiget 3 – tõlgendada nii, et liikmesriigi tarnekvoodi kasutamata osa võib ümber jaotada objektiivsete prioriteetsuskriteeriumide alusel, mille kehtestavad liikmeriigid, või tuleb seda tõlgendada nii, et selles tasandusetaotluses tuleb eranditult lähtuda proportsionaalsuse kriteeriumist?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. detsembri 1992. aasta määrus (EÜ) nr 3950/92, millega kehtestatakse täiendav tasu piima- ja piimatootesektoris (EÜT L 405, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 29. septembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 1788/2003, millega kehtestatakse tasu piima- ja piimatootesektoris (ELT L 270, lk 123, ELT eriväljaanne 03/40, lk 391).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Vrederecht te Antwerpen (Belgia) 30. mail 2018 – Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) versus Mbutuku Kanyeba

(Kohtuasi C-349/18)

(2018/C 294/24)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Vrederecht te Antwerpen

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)

Kostja: Mbutuku Kanyeba

Eelotsuse küsimused

1. Kas 23. oktoobri 2007. aasta [määruse (EÜ) nr] 1371/2007] ⁽¹⁾ rongireisijate õiguste ja kohustuste kohta artikli 9 lõiget 4 koostoimes direktiivi 93/13 ⁽²⁾ artikli 2 punktiga a ja artikliga 3 tuleb tõlgendada nii, et veoettevõtja ja reisija vahel esineb alati lepinguline õigussuhe, seda isegi juhul, kui reisija kasutab vedaja asjaomast teenust ilma piletita?
2. Kui eelmisele küsimusele tuleb vastata eitavalt, siis kas kaitse kehtib ebaõiglase tingimuste doktriini kaudu ka reisija suhtes, kes sõidab ühissõidukis ilma piletita ja on selle toimumisviisi tõttu kohustatud vastavalt vedaja üldtingimustele, mida peetakse nende normatiivse iseloomu või selle tõttu, et need avaldatakse riigi ametlikes teadaannetes, üldiselt siduvaks, tasuma lisaks sõiduhinnale lisamaksu?
3. Kas ebaõiglaseid tingimusi tarbijalepingutes käsitleva direktiivi 93/13 artikliga 6 – mis on sõnastatud järgmiselt: „Liikmesriigid sätestavad, et ebaõiglased tingimused lepingus, mille müüja või teenuste osutaja on oma siseriiklike õigusaktide alusel tarbijaga sõlminud, ei ole tarbijale siduvad ning leping on kõnealustel tingimustel lepinguosalistele jätkuvalt siduv ainult juhul, kui seda on võimalik jätkata nii, et see sisaldab ebaõiglasi tingimusi.“ – on kõigil juhtudel vastuolus, et kohus leevendab ebaõiglaseks peetavat tingimust või kohaldab selle asemel üldnorme?
4. Kui eelmisele küsimusele tuleb vastata eitavalt, siis millistel tingimustel saab liikmesriigi kohus ebaõiglaseks peetavat tingimust leevendada või asendada see üldkohaldatava õigusnormiga?
5. Kui eelnevatele küsimustele ei ole võimalik vastata abstraktselt, kerkib küsimus, kas juhul, kui liikmesriigi raudteeettevõtja nõuab pärast piletita reisija tabamist sellelt tsiviilõigusnormide alusel karistuseks lisamaksu, mis lisandub pileti hinnale, ning kohus otsustab, et sissenõutud lisamaks on ebaõiglane direktiivi 93/13 artikli 2 punkti a tähenduses koostoimes direktiivi 93/13 artikliga 3, on direktiivi 93/13 artikliga 6 vastuolus, et kohus tunnistab asjaomase tingimuse kehtetuks ja kohaldab tsiviilvastutust käsitlevaid üldnorme, et hüvitada liikmesriigi raudtee-ettevõtjale tekkinud kahju?

⁽¹⁾ ELT 2007, L 315, lk 14.

⁽²⁾ Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglase tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Vrederecht te Antwerpen (Belgia) 30. mail 2018 – Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) versus Larissa Nijs

(Kohtuasi C-350/18)

(2018/C 294/25)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Vrederecht te Antwerpen

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)

Kostja: Larissa Nijs

Eelotsuse küsimused

1. Kas 23. oktoobri 2007. aasta [määruse (EÜ) nr] 1371/200[7]⁽¹⁾ rongireisijate õiguste ja kohustuste kohta artikli 9 lõiget 4 koostoimes direktiivi 93/13⁽²⁾ artikli 2 punktiga a ja artikliga 3 tuleb tõlgendada nii, et veoettevõtja ja reisija vahel esineb alati lepinguline õigussuhe, seda isegi juhul, kui reisija kasutab vedaja asjaomast teenust ilma piletita?
2. Kui eelmisele küsimusele tuleb vastata eitavalt, siis kas kaitse kehtib ebaõiglase tingimuste doktriini kaudu ka reisija suhtes, kes sõidab ühissõidukis ilma piletita ja on selle toimimisviisi tõttu kohustatud vastavalt vedaja üldtingimustele, mida peetakse nende normatiivse iseloomu või selle tõttu, et need avaldatakse riigi ametlikes teadaannetes, üldiselt siduvaks, tasuma lisaks sõiduhinnale lisamaksu?
3. Kas ebaõiglaseid tingimusi tarbijalepingutes käsitleva direktiivi 93/13 artikliga 6 – mis on sõnastatud järgmiselt: „Liikmesriigid sätestavad, et ebaõiglased tingimused lepingus, mille müüja või teenuste osutaja on oma siseriiklike õigusaktide alusel tarbijaga sõlminud, ei ole tarbijale siduvad ning leping on kõnealustel tingimustel lepinguosalistele jätkuvalt siduv ainult juhul, kui seda on võimalik jätkata nii, et see sisaldab ebaõiglasi tingimusi.“ – on kõigil juhtudel vastuolus, et kohus leevendab ebaõiglaseks peetavat tingimust või kohaldab selle asemel üldnorme?
4. Kui eelmisele küsimusele tuleb vastata eitavalt, siis millistel tingimustel saab liikmesriigi kohus ebaõiglaseks peetavat tingimust leevendada või asendada see üldkohaldatava õigusnormiga?
5. Kui eelnevatele küsimustele ei ole võimalik vastata abstraktselt, kerkib küsimus, kas juhul, kui liikmesriigi raudtee-ettevõtja nõuab pärast piletita reisija tabamist sellelt tsiviilõigusnormide alusel karistuseks lisamaksu, mis lisandub pileti hinnale, ning kohus otsustab, et sissenõutud lisamaks on ebaõiglane direktiivi 93/13 artikli 2 punkti a tähenduses koostoimes direktiivi 93/13 artikliga 3, on direktiivi 93/13 artikliga 6 vastuolus, et kohus tunnistab asjaomase tingimuse kehtetuks ja kohaldab tsiviilvastutust käsitlevaid üldnorme, et hüvitada liikmesriigi raudtee-ettevõtjale tekkinud kahju?

⁽¹⁾ ELT 2007, L 315, lk 14.

⁽²⁾ Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglase tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Vredegerecht te Antwerpen (Belgia) 30. mail 2018 – Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) versus Jean-Louis Anita Dedroog

(Kohtuasi C-351/18)

(2018/C 294/26)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Vredegerecht te Antwerpen

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)

Kostja: Jean-Louis Anita Dedroog

Eelotsuse küsimused

1. Kas 23. oktoobri 2007. aasta [määruse (EÜ) nr 1371/2007] ⁽¹⁾ rongireisijate õiguste ja kohustuste kohta artikli 9 lõiget 4 koostoimes direktiivi 93/13 ⁽²⁾ artikli 2 punktiga a ja artikliga 3 tuleb tõlgendada nii, et veoettevõtja ja reisija vahel esineb alati lepinguline õigussuhe, seda isegi juhul, kui reisija kasutab vedaja asjaomast teenust ilma piletita?
2. Kui eelmisele küsimusele tuleb vastata eitavalt, siis kas kaitse kehtib ebaõiglase tingimuste doktriini kaudu ka reisija suhtes, kes sõidab ühissõidukis ilma piletita ja on selle toimimisviisi tõttu kohustatud vastavalt vedaja üldtingimustele, mida peetakse nende normatiivse iseloomu või selle tõttu, et need avaldatakse riigi ametlikes teadaannetes, üldiselt siduvaks, tasuma lisaks sõiduhinnale lisamaksu?
3. Kas ebaõiglaseid tingimusi tarbijalepingutes käsitleva direktiivi 93/13 artikliga 6 – mis on sõnastatud järgmiselt: „Liikmesriigid sätestavad, et ebaõiglased tingimused lepingus, mille müüja või teenuste osutaja on oma siseriiklike õigusaktide alusel tarbijaga sõlminud, ei ole tarbijale siduvad ning leping on kõnealustel tingimustel lepinguosaliste jätkuvalt siduv ainult juhul, kui seda on võimalik jätkata nii, et see sisaldab ebaõiglasi tingimusi.“ – on kõigil juhtudel vastuolus, et kohus leevendab ebaõiglaseks peetavat tingimust või kohaldab selle asemel üldnorme?
4. Kui eelmisele küsimusele tuleb vastata eitavalt, siis millistel tingimustel saab liikmesriigi kohus ebaõiglaseks peetavat tingimust leevendada või asendada see üldkohaldatava õigusnormiga?
5. Kui eelnevatele küsimustele ei ole võimalik vastata abstraktselt, kerkib küsimus, kas juhul, kui liikmesriigi raudtee-ettevõtja nõuab pärast piletita reisija tabamist sellelt tsiviilõigusnormide alusel karistuseks lisamaksu, mis lisandub pileti hinnale, ning kohus otsustab, et sissenõutud lisamaks on ebaõiglane direktiivi 93/13 artikli 2 punkti a tähenduses koostoimes direktiivi 93/13 artikliga 3, on direktiivi 93/13 artikliga 6 vastuolus, et kohus tunnistab asjaomase tingimuse kehtetuks ja kohaldab tsiviilvastutust käsitlevaid üldnorme, et hüvitada liikmesriigi raudtee-ettevõtjale tekkinud kahju?

⁽¹⁾ ELT 2007, L 315, lk 14.

⁽²⁾ Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglase tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunalul Bacău (Rumeenia) 30. mail 2018 – Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu versus SC Blue Air – Airline Management Solutions Srl

(Kohtuasi C-354/18)

(2018/C 294/27)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunalul Bacău

Põhikohtuasja pooled

Apellandid, esimeses kohtuastmes hagejad: Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu

Apellant, esimeses kohtuastmes kostja: SC Blue Air – Airline Management Solutions Srl

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse nr 261/2004⁽¹⁾ artikli 7 lõike 1 punktis b ette nähtud 400 euro eesmärk on hüvitada peamiselt varaline kahju, samas kui mittevaralist kahju tuleb hinnata artikli 12 alusel, või hõlmab artikli 7 lõike 1 punkt b peamiselt mittevaralist kahju ja varalise kahju suhtes kohaldatakse artikli 12 sätteid?
2. Kas artikli 7 lõike 1 punktis b ette nähtud 400 eurot ületav saamata jäänud töötasu on hõlmatud artiklis 12 osutatud *lisahüvitise* mõistega?
3. Artikli 12 [lõike 1] teises lauses on sätestatud, et „[k]äesoleva määruse alusel antud hüvitis võidakse sellisest lisahüvitisest maha arvata“. Kas määruse seda artiklit tuleb mõista nii, et see annab artikli 7 lõike 1 punkti b alusel makstud rahasumma lisahüvitisest mahaarvamiseks siseriiklikule kohtule kaalutusõiguse või on selline mahaarvamine kohustuslik?
4. Juhul, kui rahasumma mahaarvamine ei ole kohustuslik, siis milliste tegurite alusel otsustab siseriiklik kohus, kas artikli 7 lõike 1 punktis b nimetatud rahasumma tuleb lisahüvitisest maha arvata?
5. Kas töötasu maksmata jätmisest tulenevat kahju, mis on tingitud asjaolust, et töötaja ei saanud tööle ilmuda teekonna muutmise tõttu hilinenult sihtpunkti saabumise pärast, tuleb hinnata artiklis 8 või artiklis 12 koostoimes artikliga 4 sätestatud kohustuste täitmise seisukohast?
6. Kas lennuettevõtja kohustus vastavalt määruse nr 261/2004 artikli 4 lõikele 3 ja artiklile 8 abistada tähendab, et reisija on täielikult informeeritud kõikidest teekonna muutmise võimalustest, nagu on ette nähtud määruse artikli 8 lõike 1 punktide a, b ja c alusel?
7. Kellel lasub vastavalt määruse nr 261/2004 artiklile 8 tõendamiskohustus, et teekonda muudeti nii kiiresti kui võimalik?
8. Kas määrus paneb reisijatele kohustuse otsida sihtkohta teisi lende ja paluda lennuettevõtetal nendele lendudele vabu kohti või peab lennuettevõtja omal algatusel otsima sobivaimat võimalust reisija sihtkohta vedamiseks?
9. Kas reisijatele tekitatud kahju kindlaks määramisel on oluline asjaolu, et nad on nõustunud lennuettevõtja ettepanekuga pakkuda neile lendu 11. septembril 2016, kuigi nad võisid ette näha, et neile ei maksta töölt puudunud aja eest tasu?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT 2004, L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesgericht Salzburg (Austria) 31. mail 2018 – Barbara Rust-Hackner versus Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

(Kohtuasi C-355/18)

(2018/C 294/28)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landesgericht Salzburg

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Barbara Rust-Hackner

Kostja: Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 90/619/EMÜ (teine elukindlustusdirektiiv) ⁽¹⁾ artikli 15 lõiget 1, mida on muudetud direktiiviga 92/96/EMÜ (kolmas elukindlustusdirektiiv) ⁽²⁾ tuleb koostoimes direktiivi 92/96/EMÜ artikliga 31 tõlgendada nii, et teade lepingust taganemise võimaluse kohta peab sisaldama ka viidet sellele, et taganemisavaldus on vormivaba?
2. Kas ka pärast elukindlustuslepingu lõppemist ülesütlemisega (ja tagasiostmist) võib kindlustusvõtja lepingust taganeda põhjendusega, et teavitamine taganemisõigusest oli ekslik?

⁽¹⁾ Nõukogu 8. novembri 1990. aasta direktiiv 90/619/EMÜ otse elukindlustusega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta, millega nähakse ette sätted teenuste osutamise vabaduse tegeliku kasutamise hõlbustamiseks ja muudetakse direktiivi 79/267/EMÜ (EÜT 1990, L 330, lk 50).

⁽²⁾ Nõukogu 10. novembri 1992. aasta direktiiv 92/96/EMÜ otse elukindlustustegevusega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta, millega muudetakse direktiive 79/267/EMÜ ja 90/619/EMÜ (kolmas elukindlustusdirektiiv) (EÜT 1992, L 360, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesgericht Salzburg (Austria) 31. mail 2018 – Christian Gmoser versus Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

(Kohtuasi C-356/18)

(2018/C 294/29)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landesgericht Salzburg

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Christian Gmoser

Kostja: Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 90/619/EMÜ (teine elukindlustusdirektiiv) ⁽¹⁾ artikli 15 lõiget 1, mida on muudetud direktiiviga 92/96/EMÜ (kolmas elukindlustusdirektiiv) ⁽²⁾ tuleb koostoimes direktiivi 92/96/EMÜ artikliga 31 tõlgendada nii, et teade lepingust taganemise võimaluse kohta peab sisaldama ka viidet sellele, et taganemisavaldus on vormivaba?
2. Kas ka pärast elukindlustuslepingu lõppemist ülesütlemisega (ja tagasiostmist) võib kindlustusvõtja lepingust taganeda põhjendusega, et teavitamine taganemisõigusest oli ekslik?

⁽¹⁾ Nõukogu 8. novembri 1990. aasta direktiiv 90/619/EMÜ otse elukindlustusega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta, millega nähakse ette sätted teenuste osutamise vabaduse tegeliku kasutamise hõlbustamiseks ja muudetakse direktiivi 79/267/EMÜ (EÜT 1990, L 330, lk 50).

⁽²⁾ Nõukogu 10. novembri 1992. aasta direktiiv 92/96/EMÜ otse elukindlustustegevusega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta, millega muudetakse direktiive 79/267/EMÜ ja 90/619/EMÜ (kolmas elukindlustusdirektiiv) (EÜT 1992 L 360, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesgericht Salzburg (Austria) 31. mail 2018 – Bettina Plackner versus Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

(Kohtuasi C-357/18)

(2018/C 294/30)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landesgericht Salzburg

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Bettina Plackner

Kostja: Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

Eelotsuse küsimus

Kas direktiivi 90/619/EMÜ (teine elukindlustusdirektiiv)⁽¹⁾ artikli 15 lõiget 1, mida on muudetud direktiiviga 92/96/EMÜ (kolmas elukindlustusdirektiiv)⁽²⁾ tuleb koostoimes direktiivi 92/96/EMÜ artikliga 31 tõlgendada nii, et teade lepingust taganemise võimaluse kohta peab sisaldama ka viidet sellele, et taganemisavaldus on vormivaba?

⁽¹⁾ Nõukogu 8. novembri 1990. aasta direktiiv 90/619/EMÜ otsese elukindlustusega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta, millega nähakse ette sätete teenuste osutamise vabaduse tegeliku kasutamise hõlbustamiseks ja muudetakse direktiivi 79/267/EMÜ (EÜT 1990, L 330, lk 50).

⁽²⁾ Nõukogu 10. novembri 1992. aasta direktiiv 92/96/EMÜ otsese elukindlustustegevusega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta, millega muudetakse direktiive 79/267/EMÜ ja 90/619/EMÜ (kolmas elukindlustusdirektiiv) (EÜT 1992 L 360, lk 1).

Euroopa Ravimiameti 1. juunil 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 22. märtsi 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-80/16: Shire Pharmaceuticals Ireland versus EMA

(Kohtuasi C-359/18 P)

(2018/C 294/31)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Euroopa Ravimiamet (EMA) (esindajad: S. Marino, A. Spina, S. Drosos, T. Jabłoński)

Teised menetlusosalised: Shire Pharmaceuticals Ireland Ltd, Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- rahuldada EMA apellatsioonkaebus ja tühistada Üldkohtu otsus kohtuasjas T-80/16;
- jätta tühistamishagi põhjendamata tõttu rahuldamata, ja
- mõista kõik kohtukulud (sealhulgas Üldkohtu menetluse kulud) välja esimese kohtuastme hagejalt.

Väited ja peamised argumendid

EMA esitab apellatsioonkaebuses kaks väidet.

1. Esimene apellatsioonkaebuse väide koosneb kahest osast. Esimese väite esimeses osas leiab EMA, et Üldkohus rikkus õigusnormi tuvastades vaidlustatud kohtuotsuse punktis 50, et harva kasutatavate ravimite määruse ⁽¹⁾ artikli 5 lõiget 1 tuleb lugeda eraldiseisvalt selle artikli 5 lõikest 2. Selline tõlgendus on vastuolus artikli 5 lõikega 1, sest see kahjustab selle sätte tõhusust.

Esimese väite teises osas leiab EMA, et Üldkohus rikkus õigusnormi tuvastades vaidlustatud kohtuotsuse punktis 64, et EMA peaks tuginema ravimi mõistele, kui ta teeb kindlaks artikli 5 lõike 1 seisukohast seda, kas harva kasutatavaks ravimiks nimetamise taotlus ja varem esitatud turustamisloa taotlus kattuvad.

2. Teises väites leiab EMA, et Üldkohus tõlgendas vääralt ravimi mõistet direktiivi 2001/83/EÜ ⁽²⁾ artikli 1 lõike 2 tähenduses, sest ta järeldas, et kahe aine abiainete ja manustamisviiside erinevus muudab nad harva kasutatavate ravimite määruse artikli 5 lõike 1 seisukohast erinevateks aineteks.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 1999. aasta määrus (EÜ) nr 141/2000 harva kasutatavate ravimite kohta (EÜT 2000, L 18, lk 1; ELT eriväljaanne 15/005, lk 21).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. novembri 2001. aasta direktiiv 2001/83/EÜ inimeste ravimite kasutamise kohta (EÜT 2001, L 311, lk 67; ELT eriväljaanne 13/027, lk 69).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Itaalia) 4. juunil 2018 – Eni SpA versus Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Kohtuasi C-364/18)

(2018/C 294/32)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Eni SpA

Vastustaja: Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Eelotsuse küsimus

Kas direktiivi 94/22/EMÜ ⁽¹⁾ artikli 6 lõike 1 ja põhjendusega 6 on vastuolus riigisisese õigusnormid ja konkreetselt 1996. aasta seadusandliku dekreeidi nr 625 artikli 19 lõige 5-bis, mis võimaldab tõlgenduse tõttu, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) kohtuotsusega nr 290/2018, kehtestada kontsessioonitasude maksimisega seoses pigem energiakvoodi parameetri, mis põhineb nafta ja muude kütteenainete hindadel, kui indeksi Pfor, mis sõltub gaasi hinnast lühiajalisel turul?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 1994. aasta direktiiv 94/22/EÜ süsivesinike geoloogilise luure, uurimise ja tootmise lubade andmis- ning kasutamistingimuste kohta (EÜT L 164, lk 3; ELT eriväljaanne 06/02, lk 262).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Itaalia)
4. juunil 2018 – Shell Italia E & P SpA versus Ministero dello Sviluppo Economico jt**

(Kohtuasi C-365/18)

(2018/C 294/33)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Shell Italia E & P SpA

Vastustajad: Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Autorità di Regolazione per l'Energia, Reti e Ambi

Eelotsuse küsimus

Kas direktiivi 94/22/EMÜ⁽¹⁾ artikli 6 lõike 1 ja põhjendusega 6 on vastuolus riigisisese õigusnormid ja konkreetselt 1996. aasta seadusandliku dekreeidi nr 625 artikli 19 lõige 5-bis, mis võimaldab tõlgenduse tõttu, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) kohtuotsusega nr 290/2018, kehtestada kontsessioonitasude maksmisega seoses pigem energiakvoodi parameetri, mis põhineb nafta ja muude kütteenete hindadel, kui indeksi Pfor, mis sõltub gaasi hinnast lühiajalisel turul?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 1994 direktiiv 94/22/EÜ süsivesinike geoloogilise luure, uurimise ja tootmise lubade andmis- ning kasutamistingimuste kohta (EÜT L 164, lk 3; ELT eriväljaanne 06/02, lk 262).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de lo Social de Madrid (Hispaania) 5. juunil 2018 – José Manuel Ortiz Mesonero versus UTE Luz Madrid Centro (ettevõtjate ajutine ühendus, mille moodustavad äriühingud SICE S.A., Urbalux S.A., ImesAPI S.A., Extralux S.A. ja Citelum Ibérica S.A.)

(Kohtuasi C-366/18)

(2018/C 294/34)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de lo Social de Madrid

Põhikohtuasja pooled

Hageja: José Manuel Ortiz Mesonero

Kostja: UTE Luz Madrid Centro (ettevõtjate ajutine ühendus, mille moodustavad äriühingud SICE S.A., Urbalux S.A., ImesAPI S.A., Extralux S.A. ja Citelum Ibérica S.A.)

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklitega 8, 10 ja 157, Euroopa Liidu lepingu artikliga 3, põhiõiguste harta artikliga 23 ja artikli 33 lõikega 2 ning direktiivi 2006/54⁽¹⁾ artikli 1 ja artikli 14 lõikega 1 – kõik koostoimes direktiiviga 2010/18⁽²⁾, millega rakendatakse vanemapuhkuse kohta sõlmitud raamkõkkulepet – on vastuolus niisugune riigisisene õigusnorm nagu töötajate üldseaduse artikli 37 lõige 6, mis seab töötaja otsese hoole all olevate ülalpeetavate alaealiste või pereliikmete eest hoolitsemiseks töötaja pere- ja tööelu ühitamise õiguse teostamise tingimuseks, et töötaja peab selleks igal juhul oma tavalist tööaega lühendama, mille tagajärjel väheneb proportsionaalselt töötasu?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuli 2006. aasta direktiiv 2006/54/EÜ meeste ja naiste võrdsete võimaluste ja võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamise kohta tööhõive ja elukutse küsimustes (ELT 2006, L 204, lk 23).

⁽²⁾ Nõukogu 8. märtsi 2010. aasta direktiiv 2010/18/EL, millega rakendatakse Euroopa Tööstuse ja Tööandjate Keskkliitide Ühenduse, Euroopa Käsitööga Tegelevate Väikeste ja Keskmise Suurusega Ettevõtete Keskkliidu, Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse ja Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni poolt vanemapuhkuse kohta sõlmitud muudetud raamkõkkulepet ja tunnistatakse kehtetuks direktiiv 96/34/EÜ (ELT 2010, L 68, lk 13).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Supremo (Hispaania) 4. juuni 2018. aasta – María Teresa Aragón Carrasco, María Eugenia Cotano Montero, María Gloria Ferratges Castellanos, Raquel García Ferratges, Elena Muñoz Mora, Ángela Navas Chillón, Mercedes Noriega Bosch, Susana Rizo Santaella, Desamparados Sánchez Ramos, Lucía Santana Ruiz ja Luis Salas Fernández (Lucía Sánchez de la Peña pärija) versus Administración del Estado

(Kohtuasi C-367/18)

(2018/C 294/35)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Supremo

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: María Teresa Aragón Carrasco, María Eugenia Cotano Montero, María Gloria Ferratges Castellanos, Raquel García Ferratges, Elena Muñoz Mora, Ángela Navas Chillón, Mercedes Noriega Bosch, Susana Rizo Santaella, Desamparados Sánchez Ramos, Lucía Santana Ruiz ja Luis Salas Fernández (Lucía Sánchez de la Peña pärija)

Vastustaja: Administración del Estado

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivile 1999/70⁽¹⁾ lisatud raamkõkkuleppe tähtajalise töö kohta klauslit 4 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus Hispaania siseriiklikud õigusnormid, mis avalike teenistujate alusseaduse konsolideeritud redaktsiooni (Texto refundido del Estatuto del Empleado Público) (kuninga 30. oktoobri 2015. aasta seadusandliku dekreeidi [5]/2015) artiklis 12.3 sätestab teenistussuhte vaba lõpetamise ilma hüvitiseta, samas kui näeb hüvitise ette töötajate üldseaduse konsolideeritud redaktsiooni (Texto refundido del Estatuto de los Trabajadores) (kuninga 23. oktoobri 2015. aasta seadusandliku dekreeidi 2/2015) artiklis 49.1.c siis, kui teenistussuhte lõpetatakse teatud seaduses ette nähtud alustel?
2. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on eitav, kuulub niisugune Hispaania seadusandja kehtestatud meede, millega määratakse kindlaks hüvitis, mida töötajal on õigus saada ajutise lepingu lõppemisel ja mille suurus on 12 päeva töötasu iga töötatud aasta eest, raamotsuse klausli 5 kohaldamisalasse, isegi kui ajutine teenistussuhte on piirdunud ainult ühe töölepinguga?

3. Kas juhul, kui vastus teisele küsimusele on jaatav, on raamotsuse klausliga 5 vastuolus õigusnorm, mille kohaselt on tähtajalise töölepinguga töötajatel töölepingu lõppemisel õigus saada hüvitist, mille suurus on 12 päeva töötasu iga töötatud aasta eest, kuid on välistatud hüvitis eespool nimetatud abiteenistujatele teenistussuhte vaba lõpetamise korral?

(¹) Nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiiv 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Töandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta (EÜT 1999, L 175, lk 43; ELT eriväljaanne 05/03, lk 368).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Administrativo e Fiscal de Penafiel (Portugal) 7. juunil 2018 – Prosa – Produtos e Serviços Agrícolas versus Autoridade Tributária e Aduaneira

(Kohtuasi C-373/18)

(2018/C 294/36)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Administrativo e Fiscal de Penafiel

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Prosa – Produtos e Serviços Agrícolas

Vastustaja: Autoridade Tributária e Aduaneira

Eelotsuse küsimus

Kas nõukogu 17. juuli 1969. aasta direktiivi 69/335/EMÜ (¹) (nõukogu 10. juuni 1985. aasta direktiiviga 85/303/EMÜ (²) muudetud redaktsioonis) artikli 7 lõikega 1 on vastuolus tempelmaksu üldtabeli (14. detsembri 2001. aasta dekreetseaduse nr 322-B/2001 artikliga 3 muudetud redaktsioonis) punkt 26.1, mis näeb ette, et äriühingu (aktsiaseltsi) asutamisele kapitali täielikult rahas sisse maksmisega kohaldatakse tempelmaksu?

(¹) Nõukogu 17. juuli 1969. aasta direktiiv 69/335/EMÜ kapitali suurendamise kaudse maksustamise kohta (EÜT 1969, L 249, lk 25; ELT eriväljaanne 09/01, lk 11).

(²) EÜT 1985, L 156, lk 23; ELT eriväljaanne 09/01, lk 122).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaaria) 31. mail 2018 – Kriminaalasi järgmiste isikute suhtes: AH, PB, CX, KM, PH

(Kohtuasi C-377/18)

(2018/C 294/37)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Spetsializiran nakazatelen sad

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pooled

AH, PB, CX, KM, PH

Eelotsuse küsimus

Kas direktiivi 2016/343⁽¹⁾ artikli 4 lõike 1 esimese lausega koostoimes selle direktiivi põhjenduse 16 esimese lause ja põhjendusega 17 on kooskõlas riigisisene kohtupraktika, mille kohaselt peavad (kriminaalmenetluses sõlmitava) kokkuleppe tekstis olema asjaomase kuriteo kaastädeviijatena ära näidatud peale süüdistatava, kes oma süüd selles kuriteos tunnistas ja selle kokkuleppe sõlmis, ka teised süüdistatavad, kes on teo kaastädeviijad, kuid seda kokkulepet ei sõlminud ja oma süüd ei tunnistanud ning kelle suhtes jätkatakse kriminaalmenetlust üldkorras, kuid kes on nõus, et esimene süüdistatav sõlmib selle kokkuleppe?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. märtsi 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/343, millega tugevdatakse süütuse presumptsiooni teatavaid aspekte ja õigust viibida kriminaalmenetluses kohtulikul arutelul (ELT 2016, L 65, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Raad van State (Madalmaad) 11. juunil 2018 – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid versus E.P.

(Kohtuasi C-380/18)

(2018/C 294/38)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Raad van State

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Vastustaja: E.P.

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse (EL) 2016/399⁽¹⁾ (Schengeni piirieskirjad) (ELT 2016, L 77, lk 1) artikli 6 lõike 1 punkti e tuleb tõlgendada nii, et tehes otsust, et kuni 90-päevane seaduslik viibimine liikmesriikide territooriumil mis tahes 180-päevase ajavahemiku jooksul on lõppenud, kuna välismaalane ohustab avalikku korda, on vaja põhjendada, et asjaomase välismaalase konkreetses käitumisest lähtub tõeline, vahetu ja piisavalt tõsine oht, mis kahjustab mõnda ühiskonna põhihuvi?
2. Juhul kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt, siis millised nõuded tulenevad määruse (EL) 2016/399 artikli 6 lõike 1 punktist e sellisel juhul põhjendamisele, et välismaalane ohustab avalikku korda.
3. Kas määruse (EL) 2016/399 artikli 6 lõike 1 punkti e tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi tava, et välismaalast peetakse avalikku korda ohustavaks juba üksnes seetõttu, et teda kahtlustatakse kuriteo toimepanemises?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. märtsi 2016. aasta määrus (EL) 2016/399, mis käsitleb isikute üle piiri liikumist reguleerivaid liidu eeskirju (Schengeni piirieskirjad) (ELT 2016, L 77, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Raad van State (Madalmaad) 11. juunil 2018 – G. S. versus Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Kohtuasi C-381/18)

(2018/C 294/39)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Raad van State

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: G. S.

Vastustaja: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2003/86/EÜ⁽¹⁾ (ELT 2003, L 251, lk 12; ELT eriväljaanne 19/06, lk 224) artikli 6 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et juhul, kui pereliikme elamisloa avaliku korra kaalutlustel tühistatakse või keeldutakse selle pikendamisest, on vaja põhjendada, et asjaomase välismaalase konkreetsest käitumisest lähtub tõeline, vahetu ja piisavalt tõsine oht, mis kahjustab mõnd ühiskonna põhihuvi?
2. Kui teisele küsimusele vastatakse eitavalt: Millised põhjendamisnõuded tulenevad direktiivi 2003/86/EÜ artikli 6 lõikest 2 pereliikme elamisloa avaliku korra kaalutlustel tühistamisele või selle pikendamisest keeldumisele?
3. Kas nõukogu direktiivi 2003/86/EÜ artikli 6 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi tava, et pereliikme elamisloa võib avaliku korra kaalutlustel tühistada või selle pikendamisest keelduda, kui asjaomasele pereliikmele määratud karistus või julgeolekumeede on Madalmaades seadusliku elamise kestust arvestades piisavalt range („proportsionaalne skaala“), kusjuures Euroopa Inimõiguste Kohtu 2. augusti 2001. aasta kohtuotsuses *Boutlif vs. Šveits* (ECLI:CE:ECHR:2001:0802JUD005427300) ja 18. oktoobri 2006. aasta kohtuotsuses *Üner vs. Madalmaad* (ECLI:CE:ECHR:2006:1018JUD004641099) välja töötatud kriteeriumide alusel toimub huvide kaalumise, mille käigus kaalutakse ühelt poolt asjaomase pereliikme huvi perekonna taasühinemise vastu Madalmaades ja teiselt poolt Madalmaade riigi huvi avaliku korra kaitse vastu?

⁽¹⁾ Nõukogu 22. septembri 2003. aasta direktiiv 2003/86/EÜ perekonna taasühinemise õiguse kohta (EÜT 2003, L 251, lk 12; ELT eriväljaanne 19/06, lk 224).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Raad van State (Madalmaad) 11. juunil 2018 – V.G. versus Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Kohtuasi C-382/18)

(2018/C 294/40)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Raad van State

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: V.G.

Vastustaja: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Kohus on direktiivi 2003/86/EÜ⁽¹⁾ (ELT 2003, L 251, lk 12; ELT eriväljaanne 19/06, lk 224) artikli 3 lõiget 3 ja 18. oktoobri 2012. aasta kohtuotsust *Nolan* (C-583/10, EU:C:2012:638) arvestades pädev vastama Madalmaade kohtu esitatud küsimustele, kuidas tõlgendada viidatud direktiivi sätteid kohtuasjas, mille ese on riigi territooriumile sisenemise ja seal elamise taotlus, mille on esitanud Madalmaade kodakondsust omava taasühinemist taotleva isiku pereliige, lähtudes asjaolust, et direktiiv on tunnistanud Madalmaade õiguses selliste pereliikmete suhtes vahetult ja tingimusteta kohaldatavaks?
2. Kas direktiivi 2003/86/EÜ artikli 6 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et juhul kui pereliikme taotlus riigi territooriumile siseneda ja seal elada jäetakse avaliku korra kaalutlustel rahuldamata, siis tuleb põhjendada, et asjaomase välismaalase konkreetsest käitumisest lähtub tõeline, vahetu ja piisavalt tõsine oht, mis kahjustab mõnd ühiskonna põhihuvi?
3. Kui teisele küsimusele vastatakse eitavalt: Millised põhjendamisnõuded tulenevad direktiivi 2003/86/EÜ artikli 6 lõikest 1 pereliikme esitatud riigi territooriumile sisenemise ja seal elamise taotluse rahuldamata jätmisele avaliku korra kaalutlustel?

Kas direktiivi 2003/86 artikli 6 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi tava, et pereliikme taotluse riigi territooriumile siseneda ja seal elada avaliku korra kaalutlustel võib jätta rahuldamata, kui asjaomane isik on asjaomases liikmesriigis varasema viibimise ajal kriminaalkorras süüdi mõistetud, kusjuures Euroopa Inimõiguste Kohtu 2. augusti 2001. aasta kohtuotsuses *Boutlif vs. Šveits* (ECLI:CE:ECHR:2001:0802JUD005427300) ja 18. oktoobri 2006. aasta kohtuotsuses *Üner vs. Madalmaad* (ECLI:CE:ECHR:2006:1018JUD004641099) välja töötatud kriteeriumide alusel toimub huvide kaalumise, mille käigus kaalutakse ühelt poolt asjaomase pereliikme ja asjaomase taasühinemist taotleva isiku huvi perekonna taasühinemise vastu Madalmaades ja teiselt poolt Madalmaade riigi huvi avaliku korra kaitse vastu?

⁽¹⁾ Nõukogu 22. septembri 2003. aasta direktiiv 2003/86/EÜ perekonna taasühinemise õiguse kohta (EÜT 2003, L 251, lk 12; ELT eriväljaanne 19/06, lk 224).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku (Poola) 11. juunil 2018 – Lexitor Sp. z o.o versus Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa im. Franciszka Stefczyka z siedzibą w Gdyni, Santander Consumer Bank S.A. z siedzibą we Wrocławiu, mBank S.A. z siedzibą w Warszawie

(Kohtuasi C-383/18)

(2018/C 294/41)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Lexitor Sp. z o.o

Kostjad: Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa im. Franciszka Stefczyka z siedzibą w Gdyni, Santander Consumer Bank S.A. z siedzibą we Wrocławiu, mBank S.A. z siedzibą w Warszawie

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2008. aasta direktiivi 2008/48/EÜ, mis käsitleb tarbijakrediidilepinguid ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 87/102/EMÜ ⁽¹⁾, artikli 16 lõiget 1 koostoimes sama direktiivi artikli 3 punktiga g tuleb tõlgendada nii, et tarbijal on krediidilepingust tulenevate kohustuste ennetähtaegse täitmise korral õigus nõuda, et vähendataks krediidi kogukulu, sealhulgas ka selliseid kulusid, mille suurus ei olene krediidilepingu kestusest?

⁽¹⁾ ELT 2008, L 133, lk 66.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 11. juunil 2018 – Arriva Italia Srl jt versus Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

(Kohtuasi C-385/18)

(2018/C 294/42)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Arriva Italia Srl, Ferrotramviaria SpA, Consorzio Trasporti Aziende Pugliesi (CO.TRA.P)

Vastustaja: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

Eelotsuse küsimused

Kas meede, mis seisneb seaduse alusel tehtud 70 miljoni euro suuruses eraldises ühele raudteetranspordi sektori ettevõtjale tingimustel, mis on sätestatud 28. detsembri 2015. aasta seaduse nr 208 (artikli 1 lõikes 867) 24. aprilli 2017. aasta dekreetseadusega nr 50 muudetud redaktsioonis, ning seejärel selle äriühingu tasuta üleandmises teisele ettevõtjale, korraldamata hankemenetlust, on eespool viidatud faktilistel ja õiguslikel asjaoludel Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 tähenduses riigiabi?

Jaatava vastuse korral tuleb kindlaks teha, kas kõnealune abi on siiski ELi õigusega kooskõlas ning mis tagajärjed on sellest ELTL artikli 107 lõike 3 kohaselt teatamata jätmisel.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Madalmaad) 11. juunil 2018 – Coöperatieve Producentenorganisatie en Beheersgroep Texel UA versus Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Kohtuasi C-386/18)

(2018/C 294/43)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Coöperatieve Producentenorganisatie en Beheersgroep Texel UA

Vastustaja: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Eelotsuse küsimused

- 1a. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta määruse (EL) nr 508/2014⁽¹⁾ Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2328/2003, (EÜ) nr 861/2006, (EÜ) nr 1198/2006 ja (EÜ) nr 791/2007 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1255/2011 (edaspidi „määrus nr 508/2014“) artikli 66 lõige 1, mis sätestab, et Euroopa Merendus- ja Kalandusfond „toetab“ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1379/2013⁽²⁾ kalapüügi- ja vesiviljelustoodete turu ühise korralduse kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1184/2006 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 104/2000 (edaspidi „määrus nr 1379/2013“), artiklis 28 osutatud tootmis- ja turustuskavade ettevalmistamist ja rakendamist, ei luba liikmesriigil jätta sellist toetust taotlenud tootjaorganisatsiooni taotlust rahuldamata põhjendusega, et kõnealune liikmesriik ei olnud taotluse esitamise ajal näinud oma rakenduskavas, mille Euroopa Komisjon oli heaks kiitnud, ega siseriiklikes õigusnormides, mis käsitlevad rahastamiskõlblike kulude kindlaksmääramist, ette sellise taotluse esitamise võimalust teatud kulutuste kategooria puhul (käesoleval juhul: tootmis- ja turustamiskavade ettevalmistamise ja rakendamisega seotud kulutused) või teatud ajavahemikuks (käesoleval juhul: 2014. aasta)?
- 1b. Kas esimese küsimuse punktile a vastamisel on tähtis, et tootjaorganisatsioon on vastavalt määruse nr 1379/2013 artiklile 28 kohustatud koostama tootmis- ja turustamiskava ja pärast seda, kui liikmesriik on tootmis- ja turustamiskava heaks kiitnud, kõnealust tootmis- ja turustamiskava rakendama?
2. Kas juhul, kui esimese küsimuse punktile a vastatakse nii, et määruse nr 508/2014 artikli 66 lõige 1 ei luba liikmesriigil jätta tootmis- ja turustamiskavade ettevalmistamiseks ja rakendamiseks toetust taotlenud tootjaorganisatsiooni taotlust rahuldamata põhjendusega, et kõnealune liikmesriik ei olnud näinud taotluse esitamise ajal sellise taotluse esitamise võimalust ette, on määruse nr 508/2014 artikli 66 lõige 1 otsene õiguslik alus, millele tuginedes võib asjaomane taotleja esitada oma asukohaliikmesriigile kõnealuse toetuse nõude?

3. Kas juhul, kui teisele küsimusele vastatakse nii, et määruse nr 508/2014 artikli 66 lõige 1 on teises küsimuses nimetatud juhul otsene õiguslik alus, millele tuginedes võib asjaomane taotleja esitada oma asukohaliikmesriigile kõnealuse toetuse nõude, siis ei luba Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määruse (EU) nr 1303/2013⁽³⁾, millega kehtestatakse ühissätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta, nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi ja Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1083/2006 (edaspidi „määrus nr 1303/2013“), artikli 65 lõige 6 anda tootmis- ja turustamiskava ettevalmistamiseks ja rakendamiseks toetust, kui toetuse saamise taotlus esitatakse pärast seda, kui tootmis- ja turustamiskava on ette valmistatud ja seda on rakendatud?

⁽¹⁾ ELT 2014, L 149, lk 1.

⁽²⁾ ELT 2013, L 354, lk 22.

⁽³⁾ ELT 2013, L 347, lk 320.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Poola) 12. juunil 2018 – Delfarma Sp. z o.o. versus Prezesowi Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

(Kohtuasi C-387/18)

(2018/C 294/44)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Delfarma Sp. z o.o.

Vastustajad: Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

Eelotsuse küsimus

Kas liidu õigusega ja eelkõige Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklitega 34 ja 36 on vastuolus riigisisised õigusaktid, mille kohaselt ei saa paralleelselt imporditud ravimile liikmesriigis müügiluba anda üksnes põhjusel, et paralleelselt imporditud ravimit on ekspordivas liikmesriigis lubatud käsitada geneerilise ravimina, st koondoimiku alusel, kuid importivas liikmesriigis on selline ravim turustamiseks müügiloo saanud originaalravimina, st täieliku toimiku alusel, kusjuures loa andmisest keeldutakse mõlema toote terapeutilist samasust sisuliselt uurimata ning ilma, et liikmesriigi asutus pöörduks dokumentide saamiseks taotlusega ekspordiva riigi asjaomase asutuse poole sellise võimaluse olemasolust hoolimata?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Belgia) 13. juunil 2018 – Brussels Securities SA versus Belgia riik

(Kohtuasi C-389/18)

(2018/C 294/45)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Brussels Securities SA

Vastustaja: Belgia riik

Eelotsuse küsimus

Kas nõukogu 23. juuli 1990. aasta direktiivi 90/435/EMÜ eri liikmesriikide ema- ja tütarettevõtjate suhtes kohaldatava ühise maksustamissüsteemi kohta ⁽¹⁾ (mis asendati alates 18. jaanuarist 2012 nõukogu 30. novembri 2011. aasta direktiiviga 2011/96/EL eri liikmesriikide ema- ja tütarettevõtjate suhtes kohaldatava ühise maksustamissüsteemi kohta ⁽²⁾) artiklit 4 koostoimes teiste ühenduse õiguse allikatega

tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus, et liikmesriigi ametivõimu haldusnorm, nagu 1992. aasta tulumaksuseadustik ja kuninga 1992. aasta tulumaksuseadustiku rakendusmäärus maksustamisaastale 2011 kohaldatavates redaktsioonides,

milles on valitud maksuvabastuskord (jaotatava kasumi, mida emaettevõtja saab oma osaluse tõttu tütarettevõtjalt, maksustamisest hoidumine), mis seisneb kõigepealt selles, et tütarettevõtja jaotatav dividend arvatakse emaettevõtja maksustatava väärtuse sisse, ja seejärel selles, et see dividend arvatakse maksustatavast väärtusest 95 % osakaalus lõplikult maksustatava tuluna maha,

seetõttu, et emaettevõtja äriühingute maksu arvutamise baasi kindlaksmääramiseks kohaldatakse koostoimes seda Belgia lõplikult maksustatava tulu mahaarvamise korda ja (1) teise mahaarvamise eeskirju, mis kujutavad endast nende haldusnormidega ette nähtud maksusoodustust (mahaarvamine riskikapitali jaoks), (2) õigust arvata maha tagasiteenitava varasema kahjumi jääk, (3) õigust kanda lõplikult maksustatava tulu ülejäägi mahaarvamine, mahaarvamine riskikapitali jaoks ja tagasiteenitava varasema kahjumi jääk edasi järgnevatele maksustamisaastatele, kui nende summa on ühel maksustamisaastal suurem kui maksustatava kasumi summa, ja (4) mahaarvamisjärjekorda, mis näeb järgnevatel maksustamisaastatel ette, et kuni maksustatava kasumi ammendumiseni tuleb sellest kõigepealt maha arvata edasikantud lõplikult maksustatav tulu, seejärel edasikantud mahaarvamine riskikapitali jaoks (mille edasikandmine piirdub „seitsme järgneva maksustamisperioodiga“), seejärel tagasiteenitava varasema kahjumi jääk,

vähendab täielikult või osaliselt tütarettevõtjalt saadud dividendide võrra kahjumit, mida emaettevõtja oleks võinud maha arvata siis, kui dividendid oleks selle maksustamisaasta kasumist, mille jooksul need saadi, pigem lihtsalt välja jäetud (mille tulemusel selle maksustamisaasta maksustatav tulem väheneb ja – kohastel juhtudel – edasikantav maksukahjum suureneb), selle asemel et dividendid selle kasumi hulka arvata ja seejärel neile maksuvabastuseeskirju kohaldada ning maksust vabastatud summat edasi kanda juhul, kui kasum ei ole piisav,

s.t vähendab tagasiteenitava varasema kahjumi jääki, mis võib tekkida maksustamisaastatel pärast maksustamisaastat, mille lõplikult maksustatav tulu, mahaarvamine riskikapitali jaoks ja tagasiteenitava varasema kahjumi jääk ületavad maksustatava kasumi summat?

⁽¹⁾ EÜT L 225, lk 6; ELT eriväljaanne 09/01, lk 147.

⁽²⁾ ELT L 345, lk 8.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de lo Social de Barcelona (Hispaania) 15. juunil 2018 – Ana María Páez Juárez versus Nobel Plásticos Ibérica, S. A.

(Kohtuasi C-397/18)

(2018/C 294/46)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de lo Social de Barcelona

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Ana María Páez Juárez

Kostja: Nobel Plásticos Ibérica S.A.

Teised menetlusosalised: Fondo de Garantía Salarial (FOGASA) ja Ministerio Fiscal

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiivi 2000/78/EÜ kohaselt, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel ⁽¹⁾, nagu seda on tõlgendatud Euroopa Liidu Kohtu praktikas, tuleb töötajaid, kes on oma isiklike omaduste või teadaoleva bioloogilise seisundi tõttu kvalifitseeritud eriti tundlikeks teatavate tööst tingitud riskide suhtes ja kes seetõttu ei saa töötada teatud töökohtadel, kuna see kujutab ohtu nende enda tervisele või teistele isikutele, käsitada puuetega inimestena?

Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis esitatakse järgmised küsimused:

2. Kas otsus vabastada töötaja töölt majanduslikel, tehnilistel, korralduslikel või tootmisega seotud põhjustel, kui sellel isikul on tuvastatud puue, kuna ta on oma füüsiliste vaevuste tõttu eriti tundlik töötamiseks teatud töökohtadel ja tal on seetõttu raske saavutada nõutud tootlikkuse taset selleks, et temaga töölepingut ei lõpetataks, kujutab otsest või kaudset diskrimineerimist direktiivi 2000/78 artikli 2 lõike 2 punkti b tähenduses?

3. Kas otsus vabastada töötaja töölt majanduslikel, tehnilistel, korralduslikel või tootmisega seotud põhjustel, kui sellel isikul on tuvastatud puue, kuna ta on oma füüsiliste vaevuste tõttu tunnistatud eriti tundlikuks töötamiseks teatud töökohtadel, ja otsus tehakse muude tööle määramise kriteeriumide hulgas selle alusel, et peab olema mitmeti sobiv töötama kõikidel töökohtadel, kaasa arvatud nendel, millel puuetega inimene ei saa töötada, kujutab otsest või kaudset diskrimineerimist direktiivi 2000/78 artikli 2 lõike 2 punkti b tähenduses?

4. Kas otsus vabastada töötaja töölt majanduslikel, tehnilistel, korralduslikel või tootmisega seotud põhjustel, kui sellel töötajal on tuvastatud puue ja kui ta on seetõttu tunnistatud eriti tundlikuks töötamiseks teatud töökohtadel oma füüsiliste vaevuste tõttu, mille pärast ta on enne töölt vabastamist töölt pikalt puudunud või olnud haiguslehel, ja otsus tehakse muude tööle määramise kriteeriumide hulgas selle alusel, et see töötaja sageli töölt puudub, kujutab direktiivi 2000/78 artikli 2 lõike 2 punktis b määratletud tingimustel kaudset diskrimineerimist?

⁽¹⁾ EÜT 2000, L 303, lk 16; ELT eriväljaanne 05/04, lk 79.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Hispaania) 15. juunil 2018 – Antonio Bocero Torrico versus Instituto Nacional de la Seguridad Social ja Tesorería General de la Seguridad Social

(Kohtuasi C-398/18)

(2018/C 294/47)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Antonio Bocero Torrico

Kostjad: Instituto Nacional de la Seguridad Social ja Tesorería General de la Seguridad Social

Eelotsuse küsimus

1. Kas ELTL artiklit 48 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, millega on kehtestatud, et ennetähtaegse vanaduspensioni saamiseks peab saadaoleva pensioni suurus ületama miinimumpensionit, mida makstaks asjaomasele isikule sama liikmesriigi õigusnormide alusel, tõlgendades seda „saada olevat pensionit“ tegeliku pensionina, mida maksab üksnes pädev liikmesriik (antud juhul Hispaania), ilma et arvesse võetaks ka tegelik pension, mida ta võiks saada tänu mõnele muule sama laadi hüvitisele mõnelt muult liikmesriigilt või liikmesriikidelt?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Madalmaad) 18. juunil 2018 – Vereniging Gasopslag Nederland, TAQA Onshore BV, TAQA Piek Gas BV versus Autoriteit Consument en Markt

(Kohtuasi C-399/18)

(2018/C 294/48)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Vereniging Gasopslag Nederland, TAQA Onshore BV, TAQA Piek Gas BV

Vastustaja: Autoriteit Consument en Markt

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta määruse (EÜ) nr 715/2009⁽¹⁾ maagaasi ülekandevõrkudele juurdepääsu tingimuste kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1775/2005 artikli 13 lõikega 1 on kooskõlas võimsuse alusel ühtse tariifi kehtestamine, mis ei olene võrgukasutaja laadist, vaid lepingulisest võimsusest?

⁽¹⁾ ELT 2009, L 211, lk 36.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Krajský soud v Praze (Tšehhi Vabariik) 18. juunil 2018 – Herst, s.r.o. versus Odvolací finanční ředitelství

(Kohtuasi C-401/18)

(2018/C 294/49)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Krajský soud v Praze

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Herst, s.r.o.

Vastustaja: Odvolací finanční ředitelství

Eelotsuse küsimused

1. Kas iga maksukohustuslane tuleb lugeda maksukohustuslaseks nõukogu direktiivi 2006/112/EÜ⁽¹⁾, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (edaspidi „käibemaksudirektiiv“), artikli 138 lõike 2 punkti b tähenduses? Kui mitte, siis milliste maksukohustuslaste suhtes on see säte kohaldatav?

2. Kui Euroopa Kohus vastab, et käibemaksudirektiivi artikli 138 lõike 2 punkt b on kohaldatav niisugusele olukorrale nagu põhikohtuasjas (kus toodete omandaja on registreeritud maksukohustuslane), siis kas seda sätet tuleb tõlgendada nii, et kui neid tooteid lähetatakse või veetakse vastavalt asjakohastele sätetele nõukogu direktiivis 2008/118/EÜ⁽¹⁾, mis käsitleb aktsiisi üldist korda ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 92/12/EMÜ (edaspidi „aktsiisidirektiiv“), tuleb aktsiisidirektiivis ette nähtud menetlusega seotud tarnet pidada tarneks, mis annab selle sätte kohaselt õiguse maksuvabastusele, ehkki käibemaksudirektiivi artikli 138 lõikes 1 sätestatud maksuvabastuse tingimused ei ole muudu täidetud, kuna kõnealune kaubavedu on seotud teise tehinguga?
3. Kui Euroopa Kohus vastab, et käibemaksudirektiivi artikli 138 lõike 2 punkt b ei ole kohaldatav niisugusele olukorrale nagu põhikohtuasjas, siis kas see, et kaupu veetakse aktsiisi peatamise korra kohaselt, on määrav otsuse tegemisel küsimuses, milliseiga mitmest järjestikusest tarnest tuleb kaubavedu käibemaksudirektiivi artikli 138 lõikes 1 sätestatud käibemaksuvabastuse kohaldamisel seostada?
4. Kas käibemaksudirektiivi tähenduses „kauba omanikuna käsutamise õiguse“ omandab selline maksukohustuslane, kes ostab kauba teiselt maksukohustuslaselt konkreetse kliendi jaoks, et täita juba saadud tellimus (milles on näidatud kauba liik, kogus, päritolukoht ja kohaletoimetamise aeg), kuid ise seda kaupa füüsiliselt ei käitle, sest müügilepingu sõlmimisel kohustub kauba ostja korraldama kauba veo alates selle päritolukohast, nii et asjaomane maksukohustuslane kõigest võimaldab oma tarnijate kaudu juurdepääsu ostetavale kaubale ja annab (omaenda nimel või sama tarneahela alltarnijate nimel) kauba aktsepteerimiseks vajaliku teabe ning tema kasum sellest tehingust võrdub selle kauba sisseostuhinna ja müügihinna vahega ja selle kauba veo maksumuse eest tarneahelas arveid ei esitata?
5. Kas aktsiisidirektiiviga (näiteks selle artikli 4 lõikega 1 või artikliga 17 või 19) on otseselt või kaudselt, sellise kauba tegeliku käitlemise piiramise kaudu kehtestatud piisavad tingimused selleks, et läheks üle „(aktsiisiga maksustatava) kauba omanikuna käsutamise õigus“ käibemaksudirektiivi tähenduses, nii et kui volitatud laopidaja või registreeritud kaubasaaja selle kauba aktsiisi peatamise korra kohaselt vastavalt aktsiisidirektiivist tulenevatele tingimustele üle võtab, tuleb see käibemaksuga maksustamisel kaubatarneks lugeda?
6. Kas selles kontekstis, pidades silmas ühe kaubaveoga tarneahelas aktsiisi peatamise korra kohaselt kaubaveoga seotud kaubatarne kindlakstegemist, on vaja eeldada, et käibemaksudirektiivi mõistes transport algab ja lõpeb vastavalt aktsiisidirektiivi artiklile 20?
7. Kas neutraalse käibemaksustamise põhimõttega või muu liidu õiguse põhimõttega on vastuolus konstitutsioonilise põhimõtte *in dubio mitius* kohaldamine riigisisese õiguses, millest tulenevalt peavad ametiasutused juhul, kui õigusnormid ei ole selged ja neid on objektiivselt võimalik mitmeti tõlgendada, valima asjaomase õigusnormi kohaldamisalasse kuuluvale isikule (käesoleval juhul käibemaksukohustuslasele) kasuliku tõlgenduse? Kas selle põhimõtte kohaldamine oleks liidu õigusega kooskõlas vähemalt sel juhul, kui see piirduks olukordadega, kus juhtumi faktilised asjaolud eelnesid vaidlusaluses õigusküsimuses siduva tõlgenduse andmisele Euroopa Liidu Kohtu poolt, kes on tuvastanud, et õige on teine, maksukohustuslase jaoks vähem soodne tõlgendus?

Kui põhimõtet *in dubio mitius* on võimalik kohaldada:

8. Kas võttes arvesse liidu õigusega kehtestatud piiranguid ajal, mil maksustatavad tehingud käesoleval juhul sooritati (novembrist 2010 kuni maini 2013), oli võimalik asuda küsimuses, kas õigusmõistetel „kaubatarne“ või „kaubavedu“ on (või ei ole) nii käibemaksudirektiivi kui ka aktsiisidirektiivi tähenduses üks ja sama sisu, objektiivselt seisukohale, et vastus on õiguslikus mõttes ebakindel ja võimaldab kahte tõlgendust?

⁽¹⁾ ELT 2006, L 347, lk 1.

⁽²⁾ ELT 2009, L 9, lk 12.

**Alcogroupi ja Alcodise 14. juunil 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda)
10. aprilli 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-274/15: Alcogroup ja Alcodis versus komisjon**

(Kohtuasi C-403/18 P)

(2018/C 294/50)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellandid: Alcogroup, Alcodis (esindajad: advokaadid P. de Bandt, J. Dewispelaere, J. Probst)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon, Orde van Vlaamse Balies, Ordre des barreaux francophones et germanophone, Ordre français des avocats du barreau de Bruxelles

Apellantide nõuded

- Tühistada Üldkohtu 10. aprilli 2018. aasta otsus T-274/15;
- tunnistada kaebus kahe vaidlustatud otsuse peale vastuvõetavaks;
- saata asi tagasi Üldkohtule tühistamishagi kohta sisulise otsuse tegemiseks;
- mõista kõik käesoleva menetluse kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

- Esimene väide, et Üldkohus rikkus õigusnorme ja põhjendamiskohustust;
- teine väide, et Üldkohus rikkus hagejate õigust tõhusale kohtulikule kaitsele.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Višje sodišče v Mariboru (Slovenia) 21. juunil 2018 – Aleš Kuhar,
Jožef Kuhar versus Addiko Bank d.d.**

(Kohtuasi C-407/18)

(2018/C 294/51)

Kohtumenetluse keel: sloveeni

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Višje sodišče v Mariboru

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: Aleš Kuhar, Jožef Kuhar

Vastustaja: Addiko Bank d.d.

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Liidu õiguse tõhususe põhimõtet arvestades tuleb nõukogu direktiivi 93/13/EMÜ⁽¹⁾ tõlgendada nii, et täitevkohus on täitemenetluses kohustatud omal algatusel täitmise loa andmisest keelduma ebaõiglase tingimuse tõttu koheselt täitmisele pööratavas notariaalaktis (täitedokument) niisugusel juhul nagu käsitletav, mil liikmesriigi menetlusnormidega ei ole täitevkohtule antud tegelikku võimalust täitmine katkestada või peatada (kas võlgniku taotlusel või omal algatusel) kuni lõpliku otsuse tegemiseni sisulises küsimuses, kas tingimus on ebaõiglane, niisuguse menetluse tulemusena, mille algatas võlgnik kui tarbija?

⁽¹⁾ Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglase tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288).

**Verein Deutsche Sprache e.V. 4. juulil 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda)
23. aprilli 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-468/16: Verein Deutsche Sprache e.V. versus Euroopa
Komisjon**

(Kohtuasi C-440/18)

(2018/C 294/52)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Verein Deutsche Sprache e.V. (esindaja: *Rechtsanwalt* W. Ehrhardt)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

— tühistada Üldkohtu 23. aprilli 2018. aasta otsus kohtuasjas T-468/16 ja tunnistada kehtetuks peasekretäri poolt komisjoni nimel vastu võetud otsus, mis tehti määruse (EÜ) nr 1049/2001⁽¹⁾ 10. juunil 2016 vastu võetud rakendussätete artikli 4 alusel.

Väited ja peamised argumendid

Apellant esitab järgmised väited apellatsioonkaebuse põhjendamiseks:

Üldkohus ei ole kohtuasja menetlenu nõuetekohaselt: Apellant leiab, et Üldkohus ei ole menetlenu kohtuasja nõuetekohaselt, sest ta ei kasutanud põhikirja artiklist 24 ja kodukorra artiklitest 88 ja 89 tulenevad teavitusvahendeid. Üldkohus oleks asjaolude esitamise ajal pidanud komisjoni põhjalikumalt küsitlema – olenemata sellest, kas hageja oli tõendite esitamise taotluse esitanud. Vastuolud komisjonipoolses asjaolude esitamisel andsid selleks piisavalt põhjust.

20. veebruaril 2017 pakutud tõendi ebaõige käsitlemine: apellant leiab, et Üldkohus tegi vea, kui ta ei analüüsinud lähemalt esitatud tõendit – milleks oli ühe ülikooli teadustöötaja kiri –, kuigi ta oli selle tõendina otsesõnu vastu võtnud.

Samuti heidab apellant ette seda, et Üldkohus lükkas tagasi taotluse kuulata tunnistajana üle komisjoni pressiesindaja, kuigi eespool nimetatud dokument andis küsitlemiseks piisavalt alust.

Õiguspärasuse eelduse põhimõtte kohaldamisele ei kuulu: apellant leiab, et vastupidi Üldkohtu seisukohale ei kuulu Euroopa Kohtu praktikas sõnastatud õiguspärasuse eeldus kohaldamisele Euroopa Liidu institutsiooni seisukoha suhtes, mis – juhul kui see on õige – tähendaks hea halduse põhimõtete rikkumist.

Kohtupraktika, millele Üldkohus õiguspärasuse eelduse kohaldamisel osutas, käsitles teistsuguseid faktiliste asjaolude kogumeid ja seega ei saa neid käesolevale kohtuasjale üle kanda.

Muude dokumentide olemasolu kohta esitatud kaudseid tõendeid eirati: uuesti faktilisi asjaolusid selgitades vaidlustab apellant Üldkohtu seisukoha, et ta ei esitanud muude dokumentide olemasolu kohta veenvaid tõendeid.

Apellanti seisukoht läbipaistvuskohustuse kohta jäeti vääralt hindamata: apellant on seisukohal, et Üldkohus lähtus ekslikult sellest, et komisjoni väide muude dokumentide olemasolu kohta on õiguspärane ja seetõttu eiras õigusvastaselt apellandi väiteid läbipaistvuskohustuse kohta.

⁽¹⁾ EÜT 2001, L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331.

---

4. juulil 2018 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Itaalia Vabariik
(Kohtuasi C-443/18)
(2018/C 294/53)
Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: B. Eggers, D. Bianchi)

Kostja: Itaalia Vabariik

Hageja nõuded

Hageja palub Euroopa Kohtul:

1) tuvastada, et kuna Itaalia Vabariik

- ei taganud leviku tõkestamise alal vähemalt kõigi *Xylella fastidiosa*'ga nakatunud taimede viivitamatut kõrvaldamist, mis asuvad nakatunud tsoonis kuni 20 km kaugusel piirist, mis eraldab seda ala liidu ülejäänud territooriumist, siis on ta rikkunud rakendusotsuse (EL) 2015/789⁽¹⁾ artikli 7 lõike 2 punktist c tulenevaid kohustusi;
- ei taganud leviku tõkestamise alal ka *Xylella fastidiosa* esinemise jälgimist iga-aastaste uuringutega aasta jooksul sobivatel aegadel, siis on ta rikkunud rakendusotsuse (EL) 2015/789 artikli 6 lõikest 7 tulenevaid kohustusi;
- jättis samuti pidevalt võtmata meetmed *Xylella fastidiosa* leviku viivitamatuks tõkestamiseks, rikkudes üksteise järel konkreetseid kohustusi, mis on sätestatud otsuses (EL) 2015/789 nakatunud tsoonide kohta, millega ta võimaldas haiguse edasist levikut, siis on ta rikkunud kohustusi, mis tulenevad rakendusotsuse (EL) 2015/789 artikli 6 lõigetest 2, 7 ja 9 ning artikli 7 lõike 2 punktist c ja lõikest 7 ning direktiivi 2000/29/EÜ⁽²⁾ artikli 16 lõikest 1, samuti lojaalse koostöö kohustust, mis on sätestatud Euroopa Liidu lepingu artikli 4 lõikes 3;

2) mõista kohtukulud välja Itaalia Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjoni käsutuses olevad andmetest, mis põhinevad Itaalia Vabariigi edastatud teabel, komisjoni läbiviidud audititel, Euroopa Toiduohutusameti ja teiste asutuste teaduslikel arvamustel, nähtuvad hiline misega läbi viidud uuringud, olulised viivitused ja puudused nakatunud taimede hävitamisel mitte ainult kuni põhjendatud arvamuse väljasaatmiseni, vaid need jätkusid ka kuni hagi esitamiseni käesolevas asjas. Komisjon leiab seega, et Itaalia on jätnud kestvalt ja üldiselt täitmata kohustuse takistada eespool viidatud artiklites osutatud haiguse levikut ning et see on tõendatud.

- ⁽¹⁾ Komisjoni 18. mai 2015. aasta rakendusotsus (EL) 2015/789 Xylella fastidiosa (Wells et al.) liitu sissetoomise ja seal levimise vastu võetavate meetmete kohta (teatavaks tehtud numbri C(2015) 3415 all) (ELT L 125, lk 36).
- ⁽²⁾ Nõukogu 8. mai 2000. aasta direktiiv 2000/29/EÜ taimedele või taimsetele saadustele kahjulike organismide ühendusse sissetoomise ja seal levimise vastu võetavate kaitsemeetmete kohta (EÜT L 169, lk 1; ELT eriväljaanne 03/29, lk 258).
-

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 3. juuli 2018. aasta otsus – Keramag Keramische Werke jt versus Euroopa Komisjon

(Liidetud kohtuasjad T-379/10 RENV ja T-381/10 RENV) ⁽¹⁾

(Konkurents — Keelatud kokkulepped — Vannitoa seadmete ja sisustuse Prantsusmaa turg — ELTL artikli 101 ja EMP lepingu artikli 53 rikkumise tuvastamise otsus — Teatavate üksuste keelatud kokkuleppes osalemine — Tõendite ümberhindamine)

(2018/C 294/54)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad kohtuasjas T-379/10 RENV: Keramag Keramische Werke GmbH, varem Keramag Keramische Werke AG (Ratingen, Saksamaa), ning viis hagejat, kelle nimed on toodud kohtuotsuse lisas. *Hageja kohtuasjas T-381/10 RENV:* Sanitec Europe Oy (Helsinki, Soome) (esindajad: advokaadid P. Lindfelt, K. Struckmann ja *barrister* J. Killick)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: F. Castillo de la Torre, F. Ronkes Agerbeek ja J. Norris-Usher)

Ese

Esimese võimalusena nõue tühistada osaliselt komisjoni 23. juuni 2010. aasta otsus K(2010) 4185 (lõplik) ELTL artiklis 101 ja EMP lepingu artiklis 53 sätestatud menetluse kohta (juhtum COMP/39.092 – Vannitoa seadmed ja sisustus) ning teise võimalusena nõue vähendada hagejatele selles otsuses määratud trahvisummat.

Resolutsioon

1. *Jätta hagi rahuldamata.*

2. *Mõista Euroopa Komisjoni kohtukulud kohtuasjades C-613/13 P, T-379/10 RENV ja T-381/10 RENV välja Keramag Keramische Werke GmbH-lt ja teistelt hagejatelt, kelle nimed on toodud lisas, ning jätta nende kohtukulud nende endi kanda.*

⁽¹⁾ ELT C 301, 6.11.2010.

Üldkohtu 4. juuli 2018. aasta otsus – Deluxe Entertainment Services Group versus EUIPO (deluxe)**(Kohtuasi T-222/14 RENV) ⁽¹⁾****(Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu kujutismärgi deluxe taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Eristusvõime puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt b) — Põhjendamiskohustus — Määruse nr 207/2009 artikkel 75 (nüüd määruse 2017/1001 artikkel 94))**

(2018/C 294/55)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Deluxe Entertainment Services Group Inc. (Burbank, California, Ameerika Ühendriigid) (esindajad: solicitor L. Gellman ja advokaat M. Esteve Sanz)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindaja: S. Palmero Cabezas)

Ese

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 22. jaanuari 2014. aasta otsuse (asi R 1250/2013-2) peale, mis käsitleb kujutismärgi deluxe ELi kaubamärgina registreerimise taotlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Deluxe Entertainment Services Group Inc-lt.

⁽¹⁾ ELT C 175, 10.6.2014.

Üldkohtu 3. juuli 2018. aasta otsus – Transtec versus komisjon**(Kohtuasi T-616/15) ⁽¹⁾****(EAF — AKV riigid — Cotonou leping — Kultuuriliste algatuste toetusprogramm viies Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riigis (AKV riigid) — Komisjoni poolt sellele üksusele ülekantud summa, kes vastutab finantsprogrammi rakendamise eest Guinea Bissaus — Tagasinõudmine vastavalt finantsauditile — Nõuete tasaarvestamine — Proportsionaalsus — Alusetu rikastumine — Lepinguväline vastutus)**

(2018/C 294/56)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Transtec (Brüssel, Belgia) (esindaja: advokaat L. Levi)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: A. Aresu ja S. Bartelt, hiljem A. Aresu)

Ese

Esiteks ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada tasaarvestamisotsused, mis sisalduvad komisjoni 27. augusti, 7., 16., 23. ja 25. septembri 2015. aasta kirjades ning puudutavad 624 388,73 euro suuruse summa sissenõudmist, mis vastab ühele osale Guinea-Bissau kultuuriliste algatuste toetusprogrammi raames hagejale makstud ettemaksust, mida on rahastatud 9. Euroopa Arengufondist (EAF), millele lisandub viivitusintress, ja teiseks ELTL artikli 268 alusel esitatud nõue tagastada summa, mis on väidetavalt seotud alusetu rikastumise ja selle kahju hüvitamisega, mida hageja komisjoni tegevuse tõttu väidetavalt kandis.

Resolutsioon

1. Tühistada osaliselt tasaarvestamisotsused, mis sisalduvad komisjoni 27. augusti, 7., 16., 23. ja 25. septembri 2015. aasta kirjades ning puudutavad 624 388,73 euro suuruse summa sissenõudmist, mis vastab ühele osale Guinea-Bissau kultuuriliste algatuste toetusprogrammi raames hagejale makstud ettemaksust, mida on rahastatud 9. Euroopa Arengufondist (EAF), millele lisandub viivitusintress, kuivõrd need puudutavad 312 265,42 euro suuruse summa tagasinõudmist, mis vastab abikõlmatutele kulutustele, mis tuvastati programmi juurutamise ja lõpetamise eelarvestuse (viitenumber FED/2010/249-005) auditiaruande FED 2007/20859 finantsjäreluses nr 2.
2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
3. Jätta komisjoni ja Transteci kohtukulud nende endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 27, 25.1.2016.

Üldkohtu 5. juuli 2018. aasta otsus – Hispaania versus komisjon

(Kohtuasi T-88/17) ⁽¹⁾

(EAFRD — Programmitöö perioodi 2007 – 2013 viimane rakendusaasta — Liikmesriigi makseasutuse kulude raamatupidamisarvestuse kontrollimise ja heakskiitmise menetlus — Otsus, millega Extremadura autonoomse piirkonna maaelu arengu programmi raames loetakse teatav summa ühekordselt kasutatavaks — Arvutusmeetod — Määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 69 lõige 5b — Õiguspärane ootus)

(2018/C 294/57)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Hispaania Kuningriik (esindajad: M. A. Sampol Pucurull ja M. J. García-Valdecasas Dorrego)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: J. Aquilina ja M. Morales Puerta)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue osaliselt tühistada komisjoni 30. novembri 2016. aasta rakendusotsus (EL) 2016/2113 Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) EAFRD programmitöö perioodi 2007–2013 viimasel rakendusaastal (16. oktoober 2014 – 31. detsember 2015) rahastatud liikmesriikide makseasutuste kulude raamatupidamisarvestuse kontrollimise ja heakskiitmise kohta (ELT 2016, L 327, lk 79), milles komisjon liigitas Extremadura makseasutuse kulude raamatupidamisarvestuse kontrollimise ja heakskiitmise menetluses 5 364 682,52 eurot „ühekordselt kasutatavaks summaks“.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Hispaania Kuningriigilt.

(¹) ELT C 95, 27.3.2017.

Üldkohtu 30. mai 2018. aasta otsus – RT versus parlament

(Kohtuasi T-98/17) (¹)

(Avalik teenistus — Ametnikud — Haiguspuhkus — Põhikirja artikli 59 lõige 1 — Sise-eeskirjad arstlike läbivaatuste kohta seoses töölt puudumisega meditsiinilistel põhjustel ja invaliidsustoetust taotlevate isikute korrapäraste arstlike läbivaatustega — Arstitõend — Arsti allkirja ja pitsati puudumine — Meditsiiniline kaugkonsultatsioon Interneti teel — Vastuvõtmisest keeldumine)

(2018/C 294/58)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: RT (esindaja: advokaat C. Bernard-Glanz)

Kostja: Euroopa Parlament (esindajad: J. Steele ja E. Taneva)

Ese

ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue tühistada parlamendi 30. juuni 2016. aasta otsus, millega lükati vastuvõetamatusesse tõttu tagasi hageja poolt 27. juunil 2016. aastal arstitõendina esitatud dokument, mis nägi ette haiguspuhkuse.

Resolutsioon

1. Tühistada parlamendi 30. juuni 2016. aasta otsus, millega lükati vastuvõetamatusesse tõttu tagasi RT poolt 27. juunil 2016. aastal arstitõendina esitatud dokument, mis nägi ette haiguspuhkuse.
2. Mõista kohtukulud välja parlamendilt.

(¹) ELT C 129, 24.4.2017.

Üldkohtu 29. juuni 2018. aasta otsus – HF versus parlament(Kohtuasi T-218/17) ⁽¹⁾

(Avalik teenistus — Lepingulised töötajad — Personaleeskirjade artikkel 24 — Abitaotlus — Personaleeskirjade artikkel 12a — Psühholoogiline ahistamine — Töökohal ahistamise ja selle ärahoidmisega tegelev nõuandekomitee — Abitaotluse rahuldamata jätmise otsus — Õigus olla ära kuulatud — Võistlevuse põhimõte — Keeldumine edastada nõueandekomitee arvamust ja tunnistajate ülekuulamise protokolle — Haldusmenetluse kestus — Mõistlik aeg)

(2018/C 294/59)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: HF (esindaja: advokaat A. Tymen)

Kostja: Euroopa Parlament (esindajad: E. Taneva ja M. Ecker)

Ese

ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue tühistada esiteks parlamendi 3. juuni 2016. aasta otsus, millega selle institutsiooni teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutus jättis rahuldamata hageja 11. detsembri 2014. aasta abitaotluse, ning teiseks hüvitada talle kahju, mis see asutus on talle väidetavalt tekitanud rikkumistega selle abitaotluse menetlemisel.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Euroopa Parlamendi kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja üks neljandaks HF-i kohtukuludest.
3. Jätta kolm neljandikku HF-i kohtukuludest tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 178, 6.6.2017.

Üldkohtu 3. juuli 2018. aasta otsus – Vienna International Hotelmanagement versus EUIPO (Vienna House ja VIENNA HOUSE)(Liidetud kohtuasjad T-402/17 ja T-403/17) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu sõnamärgi Vienna House ja kujutismärgi VIENNA HOUSE taotlused — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldavus — Eristusvõime puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c (nüüid määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c))

(2018/C 294/60)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Vienna International Hotelmanagement AG (Viin, Austria) (esindaja: advokaat E. Zrzavy)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: D. Hanf)

Ese

Kaks hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 25. aprilli 2017. aasta otsuste (asjad R 333/2016-4 ja R 332/2016-4) peale, mis käsitlevad esiteks sõnalise tähise Vienna House ja teiseks kujutismärgi VIENNA HOUSE registreerimist ELi kaubamärkidena.

Resolutsioon

1. Liita kohtuasjad T-402/17 ja T-403/17 kohtuotsuse tegemiseks.
2. Jätta hagrid rahuldamata.
3. Mõiste kohtukulud välja Vienna International Hotelmanagement AG-lt.

(¹) ELT C 277, 21.8.2017.

23. mail 2018 esitatud hagi – García Ruiz versus parlament**(Kohtuasi T-322/18)**

(2018/C 294/61)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Faustino-Francisco García Ruiz (Alcorcón, Hispaania) (esindaja: advokaat C. Manzano Ledesma)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- võtta arvesse, et käesoleva hagiga vaidlustatakse petitsioonikomisjoni otsus, ja pärast hagi vastuvõetavaks tunnistamist tuvastada, et rikutud on õigusi, tagades seeläbi hageja huvid Üldkohtus;
- mõista vajaduse korral välja kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjendamiseks esitab hageja järgmised väited.

Käesolev hagi on esitatud põhjusel, et Euroopa Parlamendi petitsioonikomisjon ei ole hagejale adresseerinud mingit õigusakti, välja arvatud soovitus või arvamus, mistõttu ei ole hageja õigus kaitstud, rikkudes aluslepingut vastavalt EÜ asutamislepingu artikli 232 artiklile 3 ja ELTL artikli 265 lõikele 3.

Comunidad de Madridi haldusametuse ja kohtute otsused kahjustavad tema õigusi ja majandushuve, kuna rikutud on tema õigust saada riikliku pensioni lisa, mida on tunnustanud Comunidad de Madrid.

Comunidad de Madridi haldusotsus ja kohtute otsused põhjustavad erinevat kohtlemist ja diskrimineerimist seoses vabatahtlike ja sunniviisiliste pensionäride saadava hüvitisega.

Euroopa Liidul on pensionide valdkonnas pädevus, mistõttu on Üldkohtu ülesanne kaitsta hageja õigust pärast seda, kui haldusasutus ja liikmesriigi kohtud on jätnud tunnustamata õiguse, mis tuleneb liidu kohtute väljakujunenud praktikast ja direktiividest võrdsuse kohta hüvitiste saamisel, kuna nende kahe eespool mainitud pensionäride kategooria puhul ei esine hüvitiste saamisel erinevat faktilist või õiguslikku olukorda.

31. mail 2018 esitatud hagi – NEC Corporation versus komisjon

(Kohtuasi T-341/18)

(2018/C 294/62)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: NEC Corporation (Tōkyō, Jaapan) (esindajad: *solicitor* R. Bachour, advokaadid O. Brouwer ja A. Pliego Selie)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 21. märtsi 2018. aasta otsus C(2018) 1768 (final) ETL artikli 101 ja EMP lepingu artikli 53 kohase menetluse kohta (Juhtum AT.40136 – Kondensaatorid) selles osas, milles sellega otsustatakse, et hageja on rikkunud ETL artiklit 101 TFEU/EMP lepingu artiklit 53;
- teise võimalusena tühistada vaidlustatud otsus osas, milles sellega määratakse hagejale trahv ja/või
- kolmanda võimalusena kasutada täielikku pädevust ning kohandada trahvi – arvestades esimeses ja teises väites esitatud argumente – nii, et selle määr oleks kooskõlas seadusega, õigusliku mõiste „retsidiiv“ kui raskendava asjaolu, millega on põhjendatud trahvi suurendamine, olemasolu põhjendusega, ja proportsionaalne ning
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et vaidlustatud otsusega on ilmselgelt rikutud õigusnormi ja tehtud hindamisvigu ning seda ei ole piisavalt põhjendatud, kui retsidiivi kohaldati raskendava asjaoluna NEC Corporationile trahvi määramisel, ja NEC Corporationile määratud trahviga on rikutud proportsionaalsuse põhimõtet.
2. Teine väide, et vaidlustatud otsusega on rikutud hageja kaitseõigusi, kui artiklis 1 on väidetud, et hageja osales tuvastatud rikkumises, samas kui seda ei olnud märgitud ega isegi väidetud vastuväiteteatises. Peale selle oleks selline järeldus nii õiguslikult kui faktiliselt väärt ning see sisaldaks vastuolulist järeldust ja põhjendust, kuna selles on väidetavalt samaaegselt mõõndud (kuid peetud ebaoluliseks), et NEC Corporation ei olnud rikkumisest teadlik ja et samas NEC Corporation on sõnaselgelt vastutav emattevõtjana selle eest, et (väidetavalt) oli tal kontroll Tokin Corporationi üle teatud ajavahemikul.

3. Kolmas väide, et komisjon jättis kohaldamata Tokin Corporationile määratud trahvi põhisumma sama vähendamise kui NEC Corporationile määratud trahvi puhul põhisummale kohaldatud vähendamine ning ta oleks pealegi pidanud trahvi arvutamisel kohaldama keskmist müügiväärtust, selle asemel et tugineda tuvastatud rikkumise viimase aasta müügiväärtusele, mis ei olnud esinduslik. Need rikkumised kujutavad endast trahvi arvutamise vigu ja/või toovad kaasa ebaproportsionaalse trahvi (ja põhjenduse puudumise esimeses osas, kuna vaidlustatud otsuse põhjendustes ei ole märgitud, miks ilmselt ei olnud sama vähendamist kohaldatud põhisummale, mida kasutati NEC Corporationile määratud trahvi puhul).

---

30. mail 2018 esitatud hagi – Nichicon Corporation versus komisjon

(Kohtuasi T-342/18)

(2018/C 294/63)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Nichicon Corporation (Kyōto, Jaapan) (esindajad: advokaadid A. Ablasser-Neuhuber, F. Neumayr, G. Fussenegger ja H. Kühnert)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 21. märtsi 2018. aasta otsus C(2018) 1768 (final) ELTL artikli 101 ja EMP lepingu artikli 53 kohase menetluse kohta (Juhtum AT.40136 – Kondensaatorid) tervikuna hagejat puudutavas osas;
- teise võimalusena osaliselt tühistada:
  - a. vaidlustatud otsuse artikli 1 punkt f, milles leiti, et hageja osales ühes ja pidevas ELTL artikli 101 ja EMP lepingu artikli 53 rikkumises elektrolüüt-kondensaatorite sektoris, mis hõlmas kogu EMPd ja mis seisnes kokkulepetes ja/või kooskõlastatud tegevuses, mille eesmärk oli hindade kooskõlastamine 26. juunist 1998 kuni 31. maini 2010;
  - b. vaidlustatud otsuse artikli 2 punkt i, millega hagejale määrati 72 901 000 euro suurune trahv;
- vähendada hagejale ELTL artikli 261 ja nõukogu (EÜ) määruse nr 1/2003⁽¹⁾ artikli 31 alusel määratud trahvisummat;
- igal juhul asendada komisjoni hinnang seoses trahvi suurusega ning vähendada hagejale ELTL artikli 261 ja nõukogu (EÜ) määruse nr 1/2003 artikli 31 alusel määratud trahvisummat ning
- mõista kohtukulud välja komisjonilt vastavalt Üldkohtu kodukorra artiklile 134.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, et on tehtud faktivigu.

Faktivead seonduvad eelkõige kontaktide kolme ajavahemikuga. Hageja väidab, et komisjon on ekslikult tuvastanud fakte, mis ei ole piisavalt põhjendatud. Järelikult eeldas komisjon väärtalt, et tegemist on ELTL artikli 101 rikkumisega.

2. Teine väide, et on rikutud õigusnorme seoses ühe ja pideva rikkumise määratlusega ja seoses oletusega, et hageja vastutab osalemise eest.

Teine väide puudutab väidetavaid vigu, mida komisjon tegi seoses nende kontaktide määratlemisega, mis on tehtud kindlaks kui üks ja pidev rikkumine, ja seoses hageja vastutusega sellise rikkumise eest. Esiteks ei ole komisjon õiguslikult piisavalt tuvastanud ühe ja pideva rikkumise ulatust. Teiseks eksis komisjon, kui ta pidas hagejat vastutavaks nende kontaktide eest, milles ta ei osalenud. Kolmandaks jõudis komisjon ekslikult järeldusele, et rikkumine jätkus katkematult enne 7. novembrit 2003. Neljandaks eksis komisjon, kui ta pidas hagejat vastutavaks ühes ja pidevas rikkumises osalemise eest pärast 10. novembrit 2008. Seetõttu on komisjoni võimalus määrata hagejale karistusi aegunud. Viiendaks leidis komisjon ekslikult, et hageja osalemine ühes ja pidevas rikkumises jätkus hoolimata tema sõnaselgest avaldusest, et tal puudub seotus.

3. Kolmas väide, et puudub pädevus.

4. Neljas väide, et trahvi arvutamisel on tehtud ilmne hindamisviga.

Neljandas väites väidab hageja, et trahvi arvutamisel on tehtud ilmne hindamisviga. Esiteks rikkus komisjon proportsionaalsuse põhimõtet ja suuniseid trahvide arvutamise meetodi kohta, kui ta võttis trahvi määramise aluseks EMP müügi koguväärtuse. Teiseks ja kolmandaks rikkus komisjon proportsionaalsuse põhimõtet, põhjendamiskohustust *ja ne bis in idem*'i põhimõtet, kui ta ekslikult tegi kindlaks raskusastme kordaja ja lisasumma. Neljandaks rikkus komisjon proportsionaalsuse põhimõtet, põhjendamiskohustust ja võrdse kohtlemise põhimõtet, kui ta väidetavalt ei võtnud trahvi puhul arvesse hageja piiratud osalust. Peale selle rikkus komisjon proportsionaalsuse põhimõtet ja suuniseid trahvide arvutamise meetodi kohta, kui ta ei võtnud kergendava asjaoluna arvesse hageja hooletust, kui see on kindlaks tehtud, ning tema piiratud rolli ja konkurentsi soodustavat käitumist.

5. Viies väide, et on rikutud olulisi menetlusnorme.

Viies väide puudutab seda, et komisjon on väidetavalt rikkunud olulisi menetlusnorme ELTL artikli 263 tähenduses, kuna ta ei esitanud Nichiconile täiendavat vastuväitetestatit ning jättis talle liiga lühikese ajavahemiku enda kaitsmiseks.

⁽¹⁾ Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta (EÜT 2003 L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/002, lk 205).

3. juunil 2018 esitatud hagi – Tokin Corporation versus komisjon**(Kohtuasi T-343/18)**

(2018/C 294/64)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hageja: Tokin Corporation (Sendai City, Jaapan) (esindajad: advokaadid C. Thomas, T. Yuen ja M. Perez)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 21. märtsi 2018. aasta otsus C(2018) 1768 (final) osas, milles sellega on määratud 5 036 000 euro suurune trahv TOKIN Corporationile solidaarselt NEC Corporationiga;
- vähendada TOKIN Corporationile otsuse artikli 2 punktis f solidaarselt NEC Corporationiga määratud trahvisummat;
- tühistada otsuse artikli 2 punkt g osas, milles sellega määratakse TOKIN Corporationile 8 814 000 euro suurune trahv;
- vähendada otsuse artikli 2 punktis g TOKIN Corporationile määratud trahvisummat ja
- mõista hageja kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, et komisjon on rikkunud määruse nr 1/2003⁽¹⁾ artikli 23 lõiget 3 ja võrdse kohtlemise põhimõtet, kui ta tugines ajavahemikule 2011/12 kui müügiväärtuse kindlaksmääramise viiteperioodile.
1. Teine väide, et komisjon on rikkunud määruse nr 1/2003 artikli 23 lõiget 3 ja isikliku vastutuse põhimõtet, kui ta kohaldas trahvi põhisummale vähendamist kergendavate asjaolude tõttu, selle asemel et vähendada raskusastme määra, mida kasutati põhisumma arvutamisel seoses selle rikkumise osaga, mille eest hageja tunnistati vastutavaks.

⁽¹⁾ Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta (EÜT 2003 L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/002, lk 205).

4. juunil 2018 esitatud hagi – Rubycon ja Rubycon Holdings versus komisjon**(Kohtuasi T-344/18)**

(2018/C 294/65)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Rubycon Corp. (Ina City, Jaapan) ja Rubycon Holdings Co. Ltd (Ina City) (esindajad: advokaadid J. Rivas Andrés, A. Federle ja M. Relange)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 21. märtsi 2018. aasta otsus C(2018) 1768 (final) ELTL artikli 101 ja EMP lepingu artikli 53 kohase menetluse kohta (Juhtum AT.40136 – Kondensaatorid) selles osas, mis puudutab Rubyconi, eriti artikli 1 punkt h, artikli 2 punkt k, artikli 2 punkt l ja artikkel 4;
- määrata Rubyconile vaidlustatud otsuse artikliga 2 määratud trahvisumma oluline vähendamine sellisel määral, mis ei ole diskrimineeriv ja millega Rubyconile kompenseeritakse see, et ta tegi erakordsel tasemel koostööd;
- mõista hagejate kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kaks väidet.

1. Esimene väide, et vaidlustatud otsuses on rikutud õigusnormi, kuna komisjon keeldus andmast Rubyconile osalist kaitset trahvi eest vastavalt komisjoni teatise, mis käsitleb kaitset trahvide eest ja trahvide vähendamist kartellide puhul, ⁽¹⁾ punktile 26 rikkumise raskusastme suurendamise tõttu.
2. Teine väide, et vaidlustatud otsust ei ole piisavalt põhjendatud ning sellega on rikutud õigusnormi, kuna komisjon on teinud järelduse, et ta ei kaldu kõrvale suunistest trahvide arvutamise meetodi kohta, mis on kehtestatud määruse nr 1/2003 ⁽²⁾ artikli 23 lõike 2 punktiga a, ja ei vähenda Rubyconi trahvi täiendavalt, rikkudes EL õiguse proportsionaalsuse ja võrdse kohtlemise põhimõtteid ning karistuste individuaalsuse põhimõtet.

⁽¹⁾ Komisjoni teatis, mis käsitleb kaitset trahvide eest ja trahvide vähendamist kartellide puhul (ELT 2006, C 298, lk 17).

⁽²⁾ Suunised määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 23 lõike 2 punkti a kohaselt määratavate trahvide arvutamise meetodi kohta (ELT 2006, C 210, lk 2).

5. juunil 2018 esitatud hagi – Ukrselhosprom PCF ja Versobank versus EKP**(Kohtuasi T-351/18)**

(2018/C 294/66)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Ukrselhosprom PCF LLC (Solone, Ukraina) ja Versobank AS (Tallinn, Eesti) (esindajad: advokaadid O. Behrends, L. Feddern ja M. Kirchner)

Kostja: Euroopa Keskpang (EKP)

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Keskpanga 26. märtsi 2018. aasta otsus ECB/SSM/2018–EE-1 WHD-2017-0012, millega tunnistati kehtetuks Versobank AS-i tegevusluba;
- mõista kõik kulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad üksteist väidet.

1. Esimene väide, mille kohaselt puudub EKP-l pädevus – arvestades Versobank AS-i likvideerimismenetlust.
2. Teine väide, et EKP ei andnud ise hinnangut aluseks olevatele küsimustele, mis on seotud rahapesuvastase (AML) ja terrorismi rahastamise vastase võitlusega (CFT).
3. Kolmas väide, et EKP ei uurinud ega hinnanud hoolikalt ja erapooletult kõiki juhtumi määrava tähtsusega asjaolusid, eriti arvestades rahapesuvastase ja terrorismi rahastamise vastase võitluse riske ja eeskirjadest kinnipidamist.
4. Neljas väide, mille kohaselt EKP keeldus õigusvastaselt arvesse võtmast teisi võimalusi, eelkõige Versobanki müümist või Versobankile võimaluse andmist algatada ise likvideerimismenetlus.
5. Viies väide, et EKP rikkus võrdse kohtlemise põhimõtet.
6. Kuues väide, mille kohaselt EKP rikkus proportsionaalsuse põhimõtet.
7. Seitsmes väide, et EKP rikkus õiguspärase ootuse ja õiguskindluse põhimõtteid.
8. Kaheksas väide, et EKP kuritarvitas võimu.
9. Üheksas väide, et EKP rikkus õigust olla ära kuulatud.
10. Kümnes väide, et EKP rikkus kaitseõigust.
11. Üheteistkümnes väide, et EKP ei teinud piisavalt põhjendatud otsust.

---

5. juunil 2018 esitatud hagi – Nippon Chemi-Con Corporation versus komisjon

(Kohtuasi T-363/18)

(2018/C 294/67)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Nippon Chemi-Con Corporation (Tōkyō, Jaapan) (esindajad: advokaadid H. Niemeyer, M. Röhrig, D. Schlichting ja I. Stoicescu)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada tervikuna või osaliselt Euroopa Komisjoni 21. märtsi 2018. aasta otsus C(2018) 1768 (final) ELTL artikli 101 ja EMP lepingu artikli 53 kohase menetluse kohta (Juhtum AT.40136 – Kondensaatorid);
- teise võimalusena tühistada Euroopa Komisjoni 21. märtsi 2018. aasta otsuse artikli 2 punkt g;
- kolmanda võimalusena vähendada hagejale Euroopa Komisjoni 21. märtsi 2018. aasta otsuse artikli 2 punktis g määratud trahvi, kasutades oma täielikku pädevust vastavalt ELTL artiklile 261 ja määruse nr 1/2003 artiklile 31;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kuus väidet.

1. Esimene väide, et on rikutud õigust olla ära kuulatud ja põhiõiguste harta artiklit 41.

Hageja väidab, et komisjon rikkus tema õigust olla ära kuulatud, kuna ta ei võimaldanud tutvuda kõigi toimiku dokumentidega, millele komisjon vaidlustatud otsuses viitas, ei esitanud kõiki potentsiaalselt süüst vabastavaid tõendeid, ei esitanud asjaolusid kirjeldava kirja asemel täiendavat vastuväiteteatist, et parandada esialgse vastuväiteteatise vigu, ning ei võimaldanud piisavalt tutvuda teiste pooltega peetud kohtumiste protokollidega.

2. Teine väide, et komisjon ei ole esitanud täpseid ja ühtlangevaid tõendeid EMPlle mõju avaldava rikkumise kohta kogu väidetava rikkumise perioodi jooksul.

Komisjon ei ole esitanud täpseid ja ühtlangevaid tõendeid EMPlle mõju avaldava rikkumise kohta kogu väidetava rikkumise perioodi jooksul, eelkõige seoses Euroopa Ühenduste Komisjoni kohtumistega (1998-2003) ning kolme- ja mitmepoolsete kohtumistega ja nende mõjuga EMPlle ajavahemikul 2009–2012.

3. Kolmas väide, et puuduvad piisavad tõendid ühe vältava rikkumise kohta.

Hageja sõnul ei ole komisjon tõendanud sellise ühe vältava rikkumise olemasolu, mis hõlmab igasuguseid väidetavaid kohtumisi kõikide alumiiniumelektrolüüt-kondensaatorite ja kõikide tantaalektrolüüt-kondensaatorite kohta 14 aasta jooksul ja millel on mõju EMPlle, kuna ta ei ole õiguslikult piisavalt tõendanud üldist plaani, millega kavandatakse ühte konkurentsivastast majanduslikku eesmärki, ega tõendanud, et erinevate kohtumiste vahel oli täiendav seos.

4. Neljas väide, et tegemist ei olnud eesmärgil põhineva rikkumisega.

Komisjon väidetavalt samuti ei tuvastanud, et konkurentsivastane tegevus oli eesmärgil põhinev rikkumine, kuna väidetav infovahetus tulevase hinna ja tarne kohta kohtumiste ja kontaktide ajal seoses EMP asjakohase müügi oli kohatine ja väga piiratud.

5. Viies väide, et komisjonil puudub pädevus.

Komisjon pidas ennast väidetava rikkumisega seoses ekslikult pädevaks, kuna ta ei esitanud piisavalt tõendeid, mis oleks sidunud rikkumise EMPlga. Komisjon ei pööranud tähelepanu tõenditele, et sisuliselt ei olnud ühelgi kahe- ega kolmepoolselt kontaktil mõju EMP müügile, kuna kontaktid puudutasid mitte-Euroopa kliente. Komisjon ei tõendanud väiteid, et Jaapani kondensaatorite tootjad osalesid kohtumistel, mille eesmärk oli vähendada konkurentsi EMPs.

6. Kuues väide, et on rikutud määruse nr 1/2003⁽¹⁾ artikli 23 lõikeid 2 ja 3, komisjoni trahvide arvutamise suuniseid⁽²⁾ ja trahvide arvutamise aluspõhimõtteid, eelkõige võrdse kohtlemise ja proportsionaalsuse põhimõtteid.

Hageja väidab lõpuks, et komisjon rikkus määruse nr 1/2003 artikli 23 lõikeid 2 ja 3, komisjoni trahvide arvutamise suuniseid ja trahvide arvutamise aluspõhimõtteid, eelkõige võrdse kohtlemise ja proportsionaalsuse põhimõtteid, kui ta võttis arvesse ebaproportsionaalset müügiväärtust ja jättis tähelepanuta väidetava rikkumise vähese seose EMPga.

- ⁽¹⁾ Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta (EÜT 2003 L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/002, lk 205).
- ⁽²⁾ Suunised määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 23 lõike 2 punkti a kohaselt määratavate trahvide arvutamise meetodi kohta (ELT 2006, C 210, lk 2).

25. juunil 2018 esitatud hagi – Intas Pharmaceuticals versus EUIPO – Laboratorios Indas (INTAS)

(Kohtuasi T-380/18)

(2018/C 294/68)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Intas Pharmaceuticals Ltd (Ahmedabad, India) (esindaja: M. Edenborough, QC)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Laboratorios Indas, SA (Pozuelo de Alarcón, Hispaania)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: ELi kaubamärgi INTAS taotlus – registreerimistaotlus nr 14 153 811

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 16. aprilli 2018. aasta otsus asjas R 815/2017-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- teise võimalusena muuta vaidlustatud otsust, tehes ettekirjutuse, et vastulause tuleb uuesti läbivaatamiseks vastulausete osakonnale tagasi saata;
- mõista hageja kulud, kaasa arvatud apellatsioonimenetlusega seotud kulud välja EUIPO-lt;
- teise võimalusena, kui apellatsioonimenetluse teine pool astub menetlusse, hageja kulud, kaasa arvatud apellatsioonimenetlusega seotud kulud solidaarselt välja EUIPO-lt ja menetlusse astujalt.

Väide

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

---

26. juunil 2018 esitatud hagi – Sta*Ware EDV Beratung versus EUIPO – Accelerate IT Consulting (businessNavi)**(Kohtuasi T-383/18)**

(2018/C 294/69)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: Sta*Ware EDV Beratung GmbH (Starnberg, Saksamaa) (esindajad: advokaadid M. Bölling ja M. Graf)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Accelerate IT Consulting GmbH (Ahlen, Saksamaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: ELi kujutismärk businessNavi – ELi kaubamärk nr 9 155 698

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 2. mai 2018. aasta otsus asjas R 434/2017-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada vaidlustatud otsus osas, milles sellega tühistati tühistamisosakonna 16. veebruari 2017. aasta otsus (tühistamismenetlus nr 12 336 C) ja otsustati, et ELi kaubamärk nr 9 155 698 businessNavi (kujutismärk) registreeritakse klassi 42 kuuluvate järgmiste teenuste jaoks:

tarkvara uuendamine, arvuti riisvara alased konsultatsioonid, arvuti tarkvara alased konsultatsioonid, arvutisüsteemide analüüs, arvutisüsteemide projekteerimine, serverite andmehaldus, arvutiprogrammide programmeerimise teenused, arvutialased nõustamis-teenused (infotehnoloogiaalased teenused), andmetöötlusprogrammide loomine, riist- ja tarkvaraalane nõustamine, arvutiprogrammide rakendamine võrgus, tarkvara paigaldamine ja hooldus internetiühenduse jaoks, arvutiprogrammide paigaldamine, arvutivõrkude konfigureerimine tarkvara abil, võrguseadmete tulemuslikkuse seire ja analüüs, serverite haldamine, arvutitötluse tehniline projektijuhtimine;

— mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 58 lõike 1 punkti a ning komisjoni määruse (EÜ) nr 2868/95 eeskirja 22 lõigete 3 ja 4 ning eeskirja 40 lõike 5 rikkumine.

27. juunil 2018 esitatud hagi – Iccrea Banca versus komisjon ja SRB**(Kohtuasi T-386/18)**

(2018/C 294/70)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo (Rooma, Itaalia) (esindajad: advokaadid P. Messina, F. Isgrò ja A. Dentoni Litta)

Kostjad: Euroopa Komisjon, Ühtne Kriisilahendusnõukogu (SRB)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada ELTL artikli 263 alusel Ühtse Kriisilahendusnõukogu 12. aprilli 2018. aasta otsus nr SRB/ES/SRF/2018/03 ja vajadusel selle lisad ning kõik võimalikud hilisemad Ühtse Kriisilahendusnõukogu otsused, isegi kui need ei ole teada, mille alusel Banca d'Italia võttis vastu 27. aprilli 2018. aasta otsuse nr 0517765/18 ja 28. mai 2018. aasta otsuse nr 0646641/18;
- mõista ICCREA Banca'le ELTL artikli 268 alusel välja hüvitis kahju eest, mis seisnes ICCREA Banca suuremas osamakses ja mille Ühtse Kriisilahendusnõukogu talle tekitas asutusena, kes määras kindlaks hageja poolt makstava summa;
- teise võimalusena juhul, kui eespool esitatud nõudeid ei rahuldata, tunnistada õigusvastaseks [delegeeritud määruse (EL) 2015/63] artikli 5 lõike 1 punktid a ja f (või vajadusel kogu see määrus), kuna rikutud on võrdse kohtlemise, diskrimineerimise keelu ja proportsionaalsuse aluspõhimõtteid;
- mõista igal juhul kohtukulud välja Ühtselt Kriisilahendusnõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi on esitatud Ühtse Kriisilahendusnõukogu 12. aprilli 2018. aasta otsus nr SRB/ES/SRF/2018/03 ja selle lisade ning kõigi muude Ühtse Kriisilahendusnõukogu otsuste peale, isegi kui need ei ole teada, mille alusel määrati kindlaks hageja poolt delegeeritud määruse (EL) 2015/632015/63⁽¹⁾ alusel makstavad osamaksed.

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide puudutab puudulikku uurimist, faktide väära hindamist, määruse (EL) 63/2015 artikli 5 [lõike 1] punkti a rikkumist ja väära kohaldamist ning diskrimineerimise keelu ja hea halduse põhimõtte rikkumist.
  - Ta väidab selle kohta, et Ühtne Kriisilahendusnõukogu on hageja makstavate osamaksete arvutamisel määruse (EL) 63/2015 artikli 5 [lõike 1] punkti a vääralt kohaldanud, sest ta ei võtnud arvesse kontsernisisesid kohustusi.

2. Teine väide puudutab puudulikku uurimist, faktide väär hindamist, määruse (EL) 63/2015 artikli 5 [lõike 1] punkti f rikkumist ja väär kohaldamist ning diskrimineerimise keelu ja hea halduse põhimõtte rikkumist.
- Ta väidab selle kohta, et Ühtne Kriisilahendusnõukogu on määruse (EL) 63/2015 artikli 5 [lõike 1] punkti f vääralt kohaldanud, luues olukorra, kus tasuda tuli kaks korda.
3. Kolmas väide, et liidu asutus on õigusvastaselt tegutsenud, mis tekitab liidu lepinguvälise vastutuse ETL artikli 268 alusel.
- Ta väidab selle kohta, et Ühtne Kriisilahendusnõukogu tegevus vastab kõigile tingimustele, mis on liidu kohtute poolt selle nõude esitamiseks kindlaks määratud, nimelt esineb institutsioonidele ette heidetud tegevuse õigusvastasus, tegelik kahju ja põhjuslik seos tegevuse ja kahju vahel.
4. Neljas väide, mis esitatakse teise võimalusena ja kaudselt, puudutab tõhususe, võrdsuse ja võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumist, mille tõttu ei ole määrus (EL) 63/2015 kohaldatav.
- Ta väidab selle kohta, et selle määruse ja hageja olukorra võimalik vastuolu rikub eespool nimetatud põhimõtteid, kuna esiteks isikute, kes on faktiliselt ICCREAgas samas olukorras, omakseid vähendati, mis õigusvastaselt raskendab hageja olukorda ja mille tõttu koheldakse sarnaseid olukordi erinevalt.

⁽¹⁾ Komisjoni 21. oktoobri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/63, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL seoses kriisilahendusrahastutesse tehtavate *ex-ante*-osamaksetega (ELT 2015, L 11, lk 44).

28. juunil 2018 esitatud hagi – Mellifera versus komisjon

(Kohtuasi T-393/18)

(2018/C 294/71)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Mellifera e. V., Vereinigung für wesensgemäße Bienenhaltung (Rosenfeld, Saksamaa) (esindaja: advokaat A. Willand)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 19. aprilli 2018. aasta otsus Ares (2018) 2087165, mis tehti hagejale teatavaks 19. aprillil 2018;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhineb järgmisel alusel.

Rikutud on määruse (EÜ) nr 1367/2006⁽¹⁾ artikli 10 lõiget 1 koostoimes artikli 2 lõike 1 punktiga g ning Århusi konventsiooni⁽²⁾.

- Hageja leiab, et toimeaine glüfosaat loa pikendamine on haldusakt, mida on määruse nr 1367/2006 artikli 10 lõike 1 kohases menetluses võimalik kontrollida.
- Lisaks väidab hageja muu hulgas, et loa pikendamise on „üksikmeede“, kuna loa andmise menetluses on taotleja suhtes tehtud otsus.
- Peale selle märgib hageja, et toimeaine glüfosaat luba oleks kehtiva õiguse kohaselt võidud anda vaid asjakohaste piirangute ja tingimustega bioloogilise mitmekesisuse kaitseks.
- Lõpuks leiab hageja, et toimeaine glüfosaat loa pikendamise menetluses on tehtud viga.

- (¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. septembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1367/2006 keskkonnainfo kättesaadavuse, keskkonnanähtude otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise Århusi konventsiooni sätete kohaldamise kohta ühenduse institutsioonide ja organite suhtes (ELT L 264, 25.9.2006, lk 13).
- (²) Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Euroopa Majanduskomisjoni keskkonnainfo kättesaadavuse ja keskkonnanähtude otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise konventsioon.

---

27. juunil 2018 esitatud hagi – TrekStor versus EUIPO (Theatre)

(Kohtuasi T-399/18)

(2018/C 294/72)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: TrekStor Ltd (Hongkong, Hiina) (esindajad: *advokaadid* O. Spieker, A. Schönfleisch ja M. Alber)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärgi Theatre taotlus – registreerimistaotlus nr 16 374 886

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 26. aprilli 2018. aasta otsus asjas R 2238/2017-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punktide b ja c ning lõike 2 rikkumine.
-

2. juulil 2018 esitatud hagi – Zhadanov versus EUIPO (PDF Expert)**(Kohtuasi T-404/18)**

(2018/C 294/73)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled***Hageja:* Igor Zhadanov (Odessa, Ukraina) (esindaja: advokaat P. Olson)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)**Andmed EUIPO menetluse kohta***Vaidlusalune kaubamärk:* ELi sõnamärgi „PDF Expert“ taotlus – registreerimistaotlus nr 16 257 735*Vaidlustatud otsus:* EUIPO teise apellatsioonikoja 18. aprilli 2018. aasta otsus asjas R 1813/2017-2**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tühistada vaidlustatud otsus;
- rahuldada ELi kaubamärgi taotlus nr 16 257 735 kaupadele „personaalarvuti tarkvara, mobiiltelefonid ja kaasaskantavad elektroonikaseadmed, nimelt: pdf-dokumentide vaatamise, toimetamise ja haldamise tarkvara“;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Apellatsioonikoda eksis, kui ei tunnustanud asjaomaste kaupade eriomast laadi;
- Apellatsioonikoda eksis esitatud tõendite hindamisel, kui ta järeldas, et taotletud kaubamärk ei ole kasutamise käigus omandanud eristusvõimet.

---

3. juulil 2018 esitatud hagi – Holmer Dahl versus JUR**(Kohtuasi T-405/18)**

(2018/C 294/74)

*Kohtumenetluse keel: hispaania***Pooled***Hageja:* Helene Holmer Dahl (Madrid, Hispaania) (esindajad: advokaadid R. Vallina Hoset, A. Sellés Marco, C. Iglesias Megías ja A. Lois Perreau de Pinninck)*Kostja:* Ühtne Kriisilahendusnõukogu (JUR)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul.

- Tuvastada Ühtse Kriisilahendusnõukogu lepinguvälise vastutuse olemasolu ja mõista temalt hageja kasuks välja hüvitis kahju eest, mis tuleneb kogu tema tegevusest ja tegevusetusest, mille tõttu hageja jäi ilma oma BANCO POPULAR ESPAÑOL, S.A. võlakirjadest ja väärtpaberitest.
- Mõista Ühtselt Kriisilahendusnõukogult välja hüvitis hagejale tekitatud kahju eest („tasumisele kuuluv summa“):
  - hüvitis varalise kahju eest, mis tekkis Banco Popolari aktsiate tühistamise tõttu, kogusummas 160 558,41 eurot ning
  - hüvitis mittevaralise kahju eest summas kuni 160 558,41 eurot või selline summa, mida Üldkohus loeb kohaseks välja mõista.
- Mõista välja intressid alates 7. juunist 2017 kuni käesolevas asjas kohtuotsuse tegemiseni.
- Suurendada sissenõutavat summat viivise võrra, mida arvestatakse alates käesolevas asjas kohtuotsuse kuulutamisest kuni sissenõutava summa tervikuna maksamiseni, EKP poolt peamiste refinantseerimistehingute puhul aluseks võetavas intressimääras, millele lisandub kaks protsendipunkti.
- Mõista kohtukulud välja Ühtselt Kriisilahendusnõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Väited ja peamised argumendid on samad, mis on esitatud kohtuasjas T-659/17, Vallina Fonseca vs. Ühtne Kriisilahendusnõukogu (2017 C 424, lk 42).

---

2. juulil 2018 esitatud hagi – *mobile.de versus EUIPO – Droujestvo S Ogranichena Otvornost „Rezon“ (mobile.ro)*

(Kohtuasi T-412/18)

(2018/C 294/75)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: *mobile.de* (Dreilinden, Saksamaa) (esindaja: advokaat T. Lührig)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Droujestvo S Ogranichena Otvornost „Rezon“ (Sofia, Bulgaaria)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: ELi kujutismärk „mobile.ro“ – ELi kaubamärk nr 8 838 542

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO esimese apellatsioonikoja 29. märtsi 2018. aasta otsus asjas R 111/2015-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- rikutud on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 18 lõike 1 punkti a koosmõjus artikli 64 lõigetega 2 ja 3;
- rikutud on komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2018/625 artikli 19 lõiget 2 ja artikli 10 lõiget 3 koosmõjus Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 64 lõigetega 2 ja 3;
- rikutud on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 60 lõike 1 punkti a koosmõjus artikli 8 lõike 1 punktiga b ja artikli 8 lõike 2 punkti a alapunktiga ii;
- rikutud on ELTL artikli 4 lõiget 3 koosmõjus Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 207/2009 artikli 59 lõike 1 punktis b sätestatud õiguspõhimõttega ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 61 lõikega 2.

**4. juulil 2018 esitatud hagi – Portigon versus Ühtne Kriisilahendusnõukogu
(Kohtuasi T-413/18)**

(2018/C 294/76)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Portigon AG (Düsseldorf, Saksamaa) (esindajad: *Rechtsanwalt* D. Bliesener ja *Rechtsanwalt* V. Jungkind)

Kostja: Ühtne Kriisilahendusnõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada kostja 12. aprilli 2018. aasta otsus ühtsesse kriisilahendusfondi 2018. aasta eest tehtavate *ex-ante*-osamaksete arvutamise kohta (SRB/ES/SRF/2018/03) hagejat puudutavas osas;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja seitse väidet, mis on põhiosas identsed või sarnased väidetega, mis on esitatud kohtuasjas T-420/17, Portigon vs. Ühtne Kriisilahendusnõukogu ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ELT 2017, C 277, lk 56.

4. juulil 2018 esitatud hagi – Silgan Closures ja Silgan Holdings versus komisjon**(Kohtuasi T-415/18)**

(2018/C 294/77)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hagejad: Silgan Closures GmbH (München, Saksamaa) ja Silgan Holdings Inc. (Stamford, Connecticut, Ameerika Ühendriigid) (esindajad: advokaadid D. Seeliger, Y. Gürer, R. Grafunder ja V. Weiss)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada 6. aprilli 2018. aasta kontrolliotsus C(2018) 2173 final, mis toimetati kätte 24. aprillil 2018;
- tühistada kõik meetmed, mis on võetud lähtuvalt kontrollidest, mida on teostatud selle õigusvastase otsuse alusel;
- eelkõige kohustada komisjoni tagastama kõik selliste kontrollide käigus koostatud dokumendid, vastasel korral võib Üldkohus komisjoni hilisema otsuse tühistada, ning
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagejad tuginevad järgmistele argumentidele.

1. Oluliste kaitseõiguste ja menetluspõhimõtete rikkumine

Esimeses väites leiavad hagejad eelkõige, et Bundeskartellamt (föderaalne konkurentsiamet) on komisjonile edastanud teavet, mille hagejad on alates 2014. aastast pooleliolevas liikmesriigis toimivas menetluses koostööd tehes Bundeskartellamtile andnud – seetõttu ei oleks seda määruse (EÜ) nr 1/2003⁽¹⁾ artikli 12 aluselt toimuva teabevahetuse raames tohtinud edastada.

2. Kontrolliotsuse põhjendused on ekslikud ja sisaldavad kontrollieseme („fishing expedition“) piiritult laia ja ebakonkreetselt kirjeldust; samuti puuduvad piisavad tõendid.**3. Proportsionaalsuse põhimõtte rikkumine**

Selle kohta väidavad hagejad, et Bundeskartellamti uurimist ja menetlusstaadiumit arvestades ei olnud kontrolli läbiviimise korraldus ei vajalik ega proportsionaalne.

4. Kaalutusõiguse rikkumine

Neljandas väites leitakse, et kontrolli läbiviimise korraldus põhines asjatundmatutel kaalutlustel. Tegemist on Bundeskartellamti ja komisjoni koos tegutsemisega, mis on tõelise eesmärgiga vastuolus; nende koos tegutsemise eesmärk siin oli võimaldada komisjonil rakendada ettevõtjate suhtes sanktsioone, mida ei oleks seaduse lünkade tõttu riigisisises õiguses olnud võimalik rakendada.

5. Komisjoni pädevuse puudumine ja subsidiaarsuse põhimõtte rikkumine

Sellega seoses heidavad hagejad ette, et ei nähtu kuidagi, et Bundeskartellamt oleks olnud sobimatu tema juures pooleliolevat menetlust nõuetekohaselt lõpule viima; samuti ei nähtu – arvestades menetluse ulatust ja tagajärgi –, miks peaks olema seda menetlust nii hilises menetlusstaadiumis parem läbi viia liidu tasandil.

⁽¹⁾ Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta (EÜT 2003, L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205).

---

10. juulil 2018 esitatud hagi – Bauer Radio versus EUIPO – Weinstein (MUSIKISS)

(Kohtuasi T-421/18)

(2018/C 294/78)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Bauer Radio Ltd (Peterborough, Ühendkuningriik) (esindaja: barrister G. Messenger)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Simon Weinstein (Viin, Austria)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusluse kaubamärgi taotleja: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidluslune kaubamärk: ELi sõnamärgi „MUSIKISS“ taotlus – registreerimistaotlus nr 12 317 616

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO esimese apellatsioonikoja 14. märtsi 2018. aasta otsus asjas R 510/2017-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista hageja kohukulud välja EUIPO-lt ja menetlusse astujalt.

Väide

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.
-

6. juulil 2018 esitatud hagi – Fissler versus EUIPO (vita)**(Kohtuasi T-423/18)**

(2018/C 294/79)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Pooled**

Hageja: Fissler GmbH (Idar-Oberstein, Saksamaa) (esindajad: advokaadid G. Hasselblatt ja K. Middelhoff)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk „vita“ – registreerimistaotlus nr 15 857 188

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 28. märtsi 2018. aasta otsus asjas R 1326/2017-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 punktide b ja c rikkumine.
-

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET